

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

10. maj 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 182/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2021/C 182/02 Et nyt medlem af Retten aflægger ed 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 182/03 Sag C-344/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. marts 2021 — D.J. mod Radiotelevizija Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — direktiv 2003/88/EF — artikel 2 — begrebet »arbejdstid« — periode med vagtjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet — specifikt arbejde med vedligeholdelse af TV-sendemaster beliggende langt fra beboede områder — direktiv 89/391/EØF — artikel 5 og 6 — psykosociale risici — pligt til forebyggelse heraf) 3

2021/C 182/04 Sag C-365/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. marts 2021 — FD mod Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgereicht Schwerin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — direkte betalinger — forordning (EU) nr. 1307/2013 — artikel 24 — ung landbruger, som har været omfattet af en første tildeling af betalingsrettigheder — artikel 30, stk. 6 — delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 — artikel 28, stk. 2 — yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve) 4

2021/C 182/05	Sag C-388/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. marts 2021 — MK mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – direkte beskatning – beskatning af avancer af fast ejendom – frie kapitalbevægelser – beskatningsgrundlag – forskelsbehandling – mulighed for at blive beskattet efter de samme regler som hjemmehørende personer – forenelighed med EU-retten)	4
2021/C 182/06	Sag C-392/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. marts 2021 — VG Bild-Kunst mod Stiftung Preußischer Kulturbesitz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – intellektuel ejendomsret – ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet – direktiv 2001/29/EF – artikel 3, stk. 1 – begrebet »overføring til almenheden« – indsættelse på en tredjemands websted af et ophavsretligt beskyttet værk ved hjælp af framing – værk, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsrettigheden er frit tilgængeligt på licenstagernes websted – vilkår i licensaftalen, der kræver, at licenstageren træffer effektive tekniske foranstaltninger mod framing – lovlighed – grundlæggende rettigheder – artikel 11 og artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	5
2021/C 182/07	Sag C-400/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. marts 2021 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud – den fælles markedsordning for landbrugsprodukter – forordning (EU) nr. 1308/2013 – artikel 34 TEUF – salgspriser for landbrugsfødevarer – laveste fortjenstmarginer, der finder anvendelse i detailhandelen med disse varer)	6
2021/C 182/08	Sag C-440/19 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2021 — Pometon SpA mod Europa-Kommissionen (Appel – karteller – det europæiske marked for stålslibemidler – deltagelse i bilaterale og multilaterale møder med henblik på prissamordning inden for hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde – »hybrid« procedure gennemført efter vedtagelsen af en forligsafgørelse og af en afgørelse efter den almindelige procedure – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 41 – Europa-Kommissionens pligt til upartiskhed – artikel 48 – uskyldsformodning – begrundelsespligt – samlet og vedvarende overtrædelse – overtrædelsens varighed – ligebehandling – fuld prøvelsesret)	6
2021/C 182/09	Sag C-459/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. marts 2021 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Wellcome Trust Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af afgiftslovgivningerne – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 43 og 44 – leveringsstedet for tjenesteydelser til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab – leveringsstedet for investeringsforvaltningsydelser modtaget af en velgørende organisation til brug for en ikke-økonomisk erhvervmæssig virksomhed fra leverandører, der er etableret uden for EU)	7
2021/C 182/10	Sag C-488/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. marts 2021 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod JR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland) (Præjudiciel forelæggelse – politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – anvendelsesområde – artikel 8, stk. 1, litra c) – begrebet »eksigibel dom« – lovovertrædelse, for hvilken der er sket domfældelse ved en ret i et tredjeland – Kongeriget Norge – anerkendelse og fuldbyrdelse af dommen i den udstedende medlemsstat i medfør af en bilateral aftale – artikel 4, nr. 7), litra b) – fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre – lovovertrædelsens eksterritoriale karakter)	8
2021/C 182/11	Sag C-562/19 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. marts 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen og Ungarn (Appel – artikel 107, stk. 1, TEUF – statsstøtte – polsk afgift i detailsektoren – artikel 108, stk. 2, TEUF – afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure – elementer ved fastlæggelse af referencesystemet – progressive satser – forekomsten af en selektiv fordel – bevisbyrde)	9

2021/C 182/12	Sag C-572/19 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. marts 2021 — European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) mod Europa-Kommissionen (Appel – statsstøtte – syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration – henstilling 2003/361/EF – Europa-Kommissionens valideringspanels afgørelse vedrørende kvalificering som mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) – afgørelse 2012/838/EU, Euratom – bilaget – punkt 1.2.6 og 1.2.7 – anmodning om undersøgelse – forordning (EF) nr. 58/2003 – artikel 22 – ingen administrativ klage – sammenhængen mellem anmodningen om undersøgelse og den administrative klage – afslag på status som SMV trods den formelle opfyldelse af kriterierne i henstilling 2003/361 – retssikkerhed – berettiget forventning – ulemper, som SMV'er sædvanligvis er stillet over for – foreligger ikke)	9
2021/C 182/13	Sag C-578/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. marts 2021 — X mod Kuoni Travel Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 90/314/EØF – artikel 5, stk. 2, tredje led – pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure – kontrakt om en pakkerejse indgået mellem en rejsearrangør og en forbruger – rejsearrangørens ansvar for, at de forpligtelser, der følger af kontrakten, opfyldes af andre tjenesteydere – skader, der skyldes handlinger foretaget af en ansat hos en tjenesteyder – ansvarsfritagelse – begivenhed, som rejsearrangøren eller tjenesteyderen ikke kunne forudse eller foregribe – begrebet »tjenesteyder«)	10
2021/C 182/14	Sag C-580/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. marts 2021 — RJ mod Stadt Offenbach am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Darmstadt — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – direktiv 2003/88/EF – artikel 2 – begrebet »arbejdstid« – periode med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet – professionelle brandmænd – direktiv 89/391/EØF – artikel 5 og 6 – psykosociale risici – pligt til forebyggelse heraf)	11
2021/C 182/15	Sag C-585/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. marts 2021 — Academia de Studii Economice din București mod Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman — Ministerul Educației Naționale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – direktiv 2003/88/EF – artikel 2 – begrebet »arbejdstid« – artikel 3 – daglig minimumshvileperiode – arbejdstagere, der har indgået flere arbejdskontrakter med den samme arbejdsgiver – anvendelse pr. arbejdstager)	11
2021/C 182/16	Sag C-596/19 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. marts 2021 — Europa-Kommissionen mod Ungarn og Republikken Polen (Appel – artikel 107, stk. 1, TEUF – statsstøtte – ungarsk afgift på den omsætning, der er forbundet med reklamer – kriterier ved fastlæggelsen af referencesystemet – satsernes progressivitet – overgangsbestemmelse om delvist fradrag af fremførte underskud – spørgsmålet, om der foreligger selektiv karakter)	12
2021/C 182/17	Sag C-652/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. marts 2021 — KO mod Consulmarketing SpA, under konkurs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – objektive omstændigheder, der begrundet forskelsbehandling af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse – direktiv 98/59/EF – kollektiv afskedigelse – national lovgivning vedrørende den beskyttelse, der skal ydes en arbejdstager, som udsættes for en uberettiget kollektiv afskedigelse – anvendelse af en mindre gunstig beskyttelsesordning på tidsbegrænsede kontrakter indgået inden datoen for denne ordnings ikrafttræden, som blev konverteret til tidsbegrænsede kontrakter efter denne dato)	13
2021/C 182/18	Sag C-708/19: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. marts 2021 — Von Aschenbach & Voss GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – endelig antidumpingtold – folie af aluminium med oprindelse i Kina – let ændrede typer folie af aluminium – gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 – formaliteten – sagsøgeren i hovedsagen har ikke anlagt annullationssøgsmål – kompetence til at anlægge annullationssøgsmål)	13

2021/C 182/19	Sag C-739/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. marts 2021 — VK mod An Bord Pleanála (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse – advokaters frie udveksling af tjenesteydelser – direktiv 77/249/EØF – artikel 5 – forpligtelse for en tjenesteydende advokat, der repræsenterer en klient i en retssag, til at handle i forbindelse med en advokat, som udøver virksomhed ved den ret, der skal behandle sagen – grænser)	14
2021/C 182/20	Sag C-802/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. marts 2021 — Firma Z mod Finanzamt Y (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90, stk. 1 – nedsættelse af afgiftsgrundlaget – principper fastlagt i dom af 24. oktober 1996, Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) – levering af lægemidler – tildelingen af rabatter – det præjudicielle spørgsmåls hypotetiske karakter – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	15
2021/C 182/21	Sag C-812/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. marts 2021 — Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 9 – afgiftspligtig person – begreb – artikel 11 – momsgruppe – et selskabs hovedetablering og en filial til selskabet beliggende i to forskellige medlemsstater – hovedetablering, der indgår i en momsgruppe, som ikke omfatter filialen – hovedetablering, der leverer tjenesteydelser til filialen, og som allokerer omkostningerne til disse tjenesteydelser til filialen)	15
2021/C 182/22	Sag C-895/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. marts 2021 — A mod Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – indirekte beskatning – moms – direktiv 2006/112/EF – erhvervelse af varer inden for Fællesskabet – fradrag for den indgående afgift, der skal betales i forbindelse med en sådan erhvervelse – formelle betingelser – materielle krav – frist for indgivelse af afgiftsangivelsen – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet)	16
2021/C 182/23	Sag C-900/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. marts 2021 — One Voice og Ligue pour la protection des oiseaux mod Ministre de la Transition écologique et solidaire (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2009/147/EF – beskyttelse af vilde fugle – artikel 5 og 8 – forbud mod anvendelse af alle metoder til fangst af fugle – artikel 9, stk. 1 – tilladelse til, ved fravigelse, at anvende en fangstmetode, der er anerkendt gennem traditionel brug – betingelser – ingen anden tilfredsstillende løsning – mangel på en »anden tilfredsstillende løsning« alene begrundet i bevarelsen af denne traditionelle metode – fangsternes selektivitet – national lovgivning, som tillader indfangning af fugle ved brug af limpinde)	17
2021/C 182/24	Sag C-941/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. marts 2021 — Samohýl group a.s. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Ostravě — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse – den fælles toldtarif – tarifiering – kombineret nomenklatur – toldposition 3004 og 3808 – fortolkning – forordning (EF) nr. 455/2007 – Spot On-opløsning til katte mod lopper og tæger – terapeutisk eller profylaktisk virkning)	17
2021/C 182/25	Sag C-949/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. marts 2021 — M.A. mod Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – grænsekontrol, asyl og indvandring – visumpolitik – konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen – artikel 21, stk. 2a – charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – adgang til effektive retsmidler – konsulens afslag på et visum til længerevarende ophold – en medlemsstats forpligtelse til at sikre retsmidler for en domstol til prøvelse af en afgørelse om afslag på et sådant visum)	18

2021/C 182/26	Sag C-48/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. marts 2021 — UAB »P.« mod Dyrektor Izby Skarbowej w B. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 203 – uretmæssigt fakturerede afgifter – god tro hos fakturaens udsteder – risiko for tab af afgiftsindtægter – medlemsstaternes forpligtelse til at foreskrive mulighed for berigtigelse af den uretmæssigt fakturerede afgift – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet) .	19
2021/C 182/27	Sag C-96/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. marts 2021 — Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY og OZ mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – folkesundhed – artikel 168 TEUF – direktiv 2002/98/EF – standarder for kvaliteten og sikkerheden af humant blod og blodkomponenter – mål om at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau – artikel 4, stk. 2, og artikel 9, stk. 2 – blodcentre – den ansvarlige person – mindstekrav til kvalifikationer – en medlemsstats mulighed for at fastsætte en strengere ordning – skønsbeføjelse forbeholdt medlemsstaterne)	20
2021/C 182/28	Sag C-112/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. marts 2021 — M. A. mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2008/115/EF – artikel 5 – afgørelse om tilbagesendelse – fader til et mindreårigt barn, som er borger i Den Europæiske Union – hensyntagen til barnets tarv, når der træffes afgørelse om tilbagesendelse) .	20
2021/C 182/29	Sag C-648/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. marts 2021 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod PI (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Westminster Magistrates' Court — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 8, stk. 1, litra c) – europæisk arrestordre udstedt af anklagemyndigheden i en medlemsstat med henblik på straf-fulfølgning på grundlag af en frihedsberøvende foranstaltning truffet af samme myndighed – ingen domstolskontrol før overgivelse af den eftersøgte – følger – effektiv domstolsbeskyttelse – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	21
2021/C 182/30	Sag C-701/19 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 4. februar 2021 — Pilatus Bank plc mod Den Europæiske Centralbank (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – appel åbenbart ugrundet – økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – suspensionsforanstaltninger truffet af den nationale tilsynsmyndighed – udpegning af en kontaktperson – betinget kommunikation med Den Europæiske Centralbank (ECB) – inddragelse af godkendelse før anlæggelse af søgsmålet – annullationssøgsmål – afvisning – ingen klar og præcis fremstilling af de for Retten fremsatte anbringender – manglende godtgørelse af søgsmålsinteresse – fejlagtig kvalificering som forberedende retsakt – ny begrundelse)	22
2021/C 182/31	Sag C-755/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. februar 2021 — T.H.C. mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – asylpolitik – fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse – direktiv 2013/32/EU – artikel 46 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – adgang til effektive retsmidler – klage over en afvisningsafgørelse vedrørende en fornyet ansøgning om international beskyttelse – klagefrist – frihedsberøvelse)	22
2021/C 182/32	Sag C-321/20: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. februar 2021 — CDT og SA mod MIMR og HRMM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – en doms tidsmæssige virkninger – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – den nationale retsinstans' beføjelser i forbindelse med et »urimeligt« kontraktvilkår – vilkår om fremskyndet forfald – delvis fjernelse af indholdet af et urimeligt kontraktvilkår – retssikkerhedsprincippet – forpligtelse til overensstemmende fortolkning)	23

2021/C 182/33	Sag C-378/20: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. februar 2021 — Stadtapotheke E mod Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – retten til adgang til en upartisk domstol – ansøgning med henblik på at opnå en bevilling til et nyt apotek – pligt til at indhente en sagkyndig erklæring fra sammenslutningen af apotekere – erhvervsfrihed og ret til at arbejde – frihed til at oprette og drive egen virksomhed – ejendomsret – betingelser for at oprette et nyt apotek – proportionalitet – manglende gennemførelse af EU-retten – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)	24
2021/C 182/34	Sag C-639/20 P: Appel iværksat den 26. november 2020 af CEDC International sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 23. september 2020 i sag T-796/16, CEDC International mod EUIPO — Underberg	24
2021/C 182/35	Sag C-697/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 21. december 2020 — W.G. mod Dyrektor Izby Skarbowej w L.	25
2021/C 182/36	Sag C-698/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 21. december 2020 — Gmina Wieliszew mod Kurator i konkursbehandlingen af Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa i Wołominie	25
2021/C 182/37	Sag C-715/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Krakowa — Nowej Huty w Krakowie (Polen) den 18. december 2020 — KL mod X sp. z o.o.	26
2021/C 182/38	Sag C-722/20 P: Appel iværksat den 31. december 2020 af Ultrasun AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 20. oktober 2020 i sag T-805/19 — Ultrasun AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	27
2021/C 182/39	Sag C-28/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Łodzi (Polen) den 15. januar 2021 — TM mod EJ	27
2021/C 182/40	Sag C-44/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München (Tyskland) den 28. januar 2021 — Phoenix Contact GmbH & Co. KG mod HARTING Deutschland GmbH & Co. KG og Harting Electric GmbH & Co. KG	27
2021/C 182/41	Sag C-64/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 2. februar 2021 — Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k. mod Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A.	28
2021/C 182/42	Sag C-76/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. februar 2021 — Wacker Chemie AG mod Bundesrepublik Deutschland vertreten durch das Umweltbundesamt	28
2021/C 182/43	Sag C-77/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 8. februar 2021 — Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. mod Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság	30
2021/C 182/44	Sag C-83/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. februar 2021 — Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd mod Agenzia delle Entrate	30
2021/C 182/45	Sag C-98/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. februar 2021 — Finanzamt R mod W-GmbH	32
2021/C 182/46	Sag C-99/21 P: Appel iværksat den 17. februar 2021 af Danske Slagtermestre til prøvelse af kendelse afsagt den 1. december 2020 af Retten (Tredje Afdeling) i sag T-486/18, Danske Slagtermestre mod Europa-Kommissionen	32

2021/C 182/47	Sag C-106/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod BC	33
2021/C 182/48	Sag C-107/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod ZR	34
2021/C 182/49	Sag C-110/21 P: Appel iværksat den 23. februar 2021 af Universität Bremen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-660/19, Universität Bremen mod Forvaltningsorganet for Forskning	34
2021/C 182/50	Sag C-116/21 P: Appel iværksat den 25. februar 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-243/18, VW mod Kommissionen	35
2021/C 182/51	Sag C-117/21 P: Appel iværksat den 25. februar 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-315/19, BT mod Kommissionen	36
2021/C 182/52	Sag C-118/21 P: Appel iværksat den 25. februar 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-442/17 RENV, RN mod Kommissionen	37
2021/C 182/53	Sag C-120/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 26. februar 2021 — LB mod TO	39
2021/C 182/54	Sag C-122/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 26. februar 2021 — Get Fresh Cosmetics Limited mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba	39
2021/C 182/55	Sag C-123/21 P: Appel iværksat den 26. februar 2021 af Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-541/18, Changmao Biochemical Engineering mod Kommissionen	40
2021/C 182/56	Sag C-128/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 26. februar 2021 — Lietuvos notarų rūmai, M.S., S.Š., D.V., V.P., J.P., D.L.-B., D. P. og R.O.I. mod Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	41
2021/C 182/57	Sag C-130/21 P: Appel iværksat den 1. marts 2021 af Lukáš Wagenknecht til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. december 2020 i sag T-350/20, Wagenknecht mod Kommissionen	42
2021/C 182/58	Sag C-131/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 2. marts 2021 — straffesag mod KI	44
2021/C 182/59	Sag C-135/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 4. marts 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod GD og WT	44
2021/C 182/60	Sag C-138/21 P: Appel iværksat den 26. februar 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-315/19, BT mod Kommissionen	45
2021/C 182/61	Sag C-139/21 P: Appel iværksat den 26. februar 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-243/18, VW mod Kommissionen	46

2021/C 182/62	Sag C-147/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 8. marts 2021 — Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France og Puresentiel France mod Ministre de la Transition écologique og Premier ministre	47
2021/C 182/63	Sag C-149/21 P: Appel iværksat den 5. marts 2021 af Fakro sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 16. december 2020 i sag T-515/18, Fakro mod Kommissionen	48
2021/C 182/64	Sag C-506/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. februar 2021 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd og IRISL Europe GmbH mod Rådet for Den Europæiske Union	49
2021/C 182/65	Sag C-737/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Syvende Afdeling den 26. februar 2021 — Bank of China Limited mod Ministre de l'Action et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig)	49
2021/C 182/66	Sag C-558/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. februar 2021 — PR og BV mod Germanwings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)	49
2021/C 182/67	Sag C-8/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. februar 2021 — Germanwings GmbH mod KV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)	50

Retten

2021/C 182/68	Sag T-719/17: Rettens dom af 17. marts 2021 — FMC mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet flupyrsulfuron-methyl – ikke fornyelse af optagelse i bilag til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 – procedure for vurderingen – forslag til klassificering af et aktivstof – forsigtighedsprincippet – ret til forsvar – retssikkerhed – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – princippet om forbud mod forskelsbehandling – princippet om god forvaltningsskik – berettiget forventning)	51
2021/C 182/69	Sag T-585/19: Rettens dom af 17. marts 2021 — EJ mod EIB (Personalesag – ansatte ved EIB – løn – transportudgifter – dobbelt børnetilskud – barn, der lider af en alvorlig sygdom – begrænsning med tilbagevirkende kraft af godtgørelsen af disse udgifter og dette dobbelte tilskud – rimelig frist – omsorgspligt – annullations- og erstatningssøgsmål)	51
2021/C 182/70	Sag T-739/19: Rettens kendelse af 10. marts 2021 — Productos Jamaica mod EUIPO — Alada 1850 (flordeJamaica) (EU-varemærker – ugyldighedssag – uforholdende at træffe afgørelse)	52
2021/C 182/71	Sag T-50/20: Rettens kendelse af 12. marts 2021 — PNB Banka mod ECB (Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – insolvensbehandling – ECB's afslag på at imødekomme en anmodning fra bestyrelsen for et kreditinstitut om at pålægge kurator for nævnte institut at give den advokat, som er befuldmægtiget af sagsøgerens bestyrelse, adgang til dette instituts lokaler, oplysninger, personale og ressourcer – kompetencen hos udstederen af retsakten – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	53
2021/C 182/72	Sag T-160/20: Rettens kendelse af 17. marts 2021 — 3M Belgium mod ECHA (Annullationssøgsmål – REACH – identifikation af perfluorbutansulfonsyre (PFBS) og salte deraf som et særligt problematisk stof – optagelse på listen over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – søgsmålsfrist – artikel 59, stk. 10, i forordning nr. 1907/2006 – procesreglementets artikel 59 – afvisning)	53

2021/C 182/73	Sag T-426/20: Rettens kendelse af 11. marts 2021 — Techniplan mod Kommissionen (Annulations- og erstatningssøgsmål – EUF – procesreglementets artikel 76, litra d) – tilsidesættelse af formkrav – afvisning)	54
2021/C 182/74	Sag T-742/20 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. marts 2021 — Indofil Industries (Nederlandene) mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – plantebeskyttelsesmidler – forordning (EU) nr. 1107/2009 – gennemførelsesforordning (EU) 2020/2087 – ikke-fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet mancozeb – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	55
2021/C 182/75	Sag T-45/21 R: Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 12. marts 2021 — Ciano Trading & Services CT & S m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – begæring om foreløbige forholdsregler – afvisning – ingen uopsættelighed)	55
2021/C 182/76	Sag T-713/20: Sag anlagt den 30. november 2020 — OQ mod Kommissionen	56
2021/C 182/77	Sag T-100/21: Sag anlagt den 16. februar 2021 — Sánchez-Gavito León mod Rådet og Kommissionen	57
2021/C 182/78	Sag T-102/21: Sag anlagt den 18. februar 2021 — Bastion Holding m.fl. mod Kommissionen	58
2021/C 182/79	Sag T-129/21: Sag anlagt den 1. marts 2021 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten	59
2021/C 182/80	Sag T-133/21: Sag anlagt den 1. marts 2021 — QK mod ECB	59
2021/C 182/81	Sag T-140/21: Sag anlagt den 5. marts 2021 — Apologistics mod EUIPO — Markus Kerchhoff (apo-discounter.de)	60
2021/C 182/82	Sag T-141/21: Sag anlagt den 5. marts 2021 — Shakutin mod Rådet	61
2021/C 182/83	Sag T-146/21: Sag anlagt den 15. marts 2021 — Vetpharma Animal Health mod EUIPO — Deltavit (DELTATIC)	61
2021/C 182/84	Sag T-149/21: Sag anlagt den 18. marts 2021 — UGA Nutraceuticals mod EUIPO — Vitae Health Innovation (VITADHA)	62
2021/C 182/85	Sag T-150/21: Sag anlagt den 15. marts 2021 — Hangzhou Dingsheng Industrial Group m.fl. mod Kommissionen	63
2021/C 182/86	Sag T-152/21: Sag anlagt den 19. marts 2021 — Union Syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM mod Kommissionen	63
2021/C 182/87	Sag T-155/21: Sag anlagt den 23. marts 2021 — Völkl mod EUIPO — Marker Dalbello Völkl (International) (Völkl)	64
2021/C 182/88	Sag T-156/21: Sag anlagt den 23. marts 2021 — Völkl mod EUIPO — Marker Dalbello Völkl (International) (Marker Völkl)	65
2021/C 182/89	Sag T-159/21: Sag anlagt den 25. marts 2021 — Bustos mod EUIPO — Bicicletas Monty (motwi)	66
2021/C 182/90	Sag T-405/14: Rettens kendelse af 16. marts 2021 — Yavorskaya mod Rådet m.fl.	66
2021/C 182/91	Sag T-162/20: Rettens kendelse af 11. marts 2021 — UPL Europe et Indofil Industries (Netherlands) mod EFSA	67

Berigtigelser

2021/C 182/92	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-87/21 (EUT C 110 af 29.3.2021)	68
---------------	--	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 182/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 163 af 3.5.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 148 af 26.4.2021

EUT C 138 af 19.4.2021

EUT C 128 af 12.4.2021

EUT C 110 af 29.3.2021

EUT C 98 af 22.3.2021

EUT C 88 af 15.3.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Et nyt medlem af Retten aflægger ed

(2021/C 182/02)

Efter at David Petrлік ved afgørelse vedtaget af repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer den 19. februar 2021 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 25. februar 2021 til den 31. august 2025, har han den 1. marts 2021 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 64 af 24.2.2021, s. 5.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. marts 2021 — D.J. mod Radiotelevizija Slovenija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče — Slovenien)

(Sag C-344/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – direktiv 2003/88/EF – artikel 2 – begrebet »arbejdstid« – periode med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet – specifikt arbejde med vedligeholdelse af TV-sendemaster beliggende langt fra beboede områder – direktiv 89/391/EØF – artikel 5 og 6 – psykosociale risici – pligt til forebyggelse heraf)

(2021/C 182/03)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče

Parter i hovedsagen

Sagsøger: D.J.

Sagsøgt: Radiotelevizija Slovenija

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at en periode med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet, hvorunder en arbejdstager alene skal kunne kontaktes telefonisk og om nødvendigt skal kunne vende tilbage til arbejdsstedet inden for en frist på en time, idet denne kan bo i en tjenestebolig, der er stillet til rådighed af arbejdsgiveren på dette arbejdssted, uden at denne er forpligtet til at blive der, kun i sin helhed udgør arbejdstid som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt det følger af en helhedsvurdering af alle omstændighederne i det foreliggende tilfælde, navnlig af konsekvenserne af en sådan frist og i givet fald af den gennemsnitlige hyppighed af indgreb i denne periode, at de begrænsninger, der er pålagt denne arbejdstager i den nævnte periode, er af en sådan art, at de objektivt set og i meget betydeligt omfang påvirker dennes mulighed for i den samme periode frit at disponere over den tid, hvor dennes faglige tjenesteydelser ikke er påkrævet, og at hellige sig sine egne interesser i denne tid. Det forhold, at der er få fritidsaktiviteter i det pågældende steds nærområde, har ingen betydning for denne vurdering.

⁽¹⁾ EUT C 263 af 5.8.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. marts 2021 — FD mod Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgereicht Schwerin — Tyskland)

(Sag C-365/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – direkte betalinger – forordning (EU) nr. 1307/2013 – artikel 24 – ung landbruger, som har været omfattet af en første tildeling af betalingsrettigheder – artikel 30, stk. 6 – delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 – artikel 28, stk. 2 – yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve)

(2021/C 182/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgereicht Schwerin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FD

Sagsøgt: Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg

Konklusion

Artikel 30, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til forordning nr. 1307/2013 og om ændring af bilag X til nævnte forordning, skal fortolkes således, at en ung landbruger som omhandlet i artikel 30, stk. 11, litra a), i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med denne forordnings artikel 50, stk. 2, som allerede har været omfattet af en første tildeling af betalingsrettigheder i henhold til den nævnte forordnings artikel 24, svarende til det antal støtteberettigede hektar, den pågældende har anmeldt på ansøgningstidspunktet, efterfølgende har ret til at modtage en yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve, svarende til det yderligere antal støtteberettigede hektar, som landbrugeren nu råder over, og for hvilke den pågældende ikke råder over nogen betalingsrettighed. Denne ret er betinget af, at der er tilstrækkelige midler til rådighed i de nationale eller regionale reserver. Hvis dette ikke er tilfældet, skal tildelingen ske på en måde, så der sikres ligebehandling af de landbrugere, der kan gøre krav på rettigheder i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, og så markeds- og konkurrenceforvriddning undgås.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. marts 2021 — MK mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-388/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direkte beskatning – beskatning af avancer af fast ejendom – frie kapitalbevægelser – beskatningsgrundlag – forskelsbehandling – mulighed for at blive beskattet efter de samme regler som hjemmehørende personer – forenelighed med EU-retten)

(2021/C 182/05)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MK

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 63 TEUF, sammenholdt med artikel 65 TEUF, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der med henblik på at muliggøre, at avancer ved overdragelse af en fast ejendom beliggende i denne medlemsstat foretaget af en skattepligtig person, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke pålægges en større skattebyrde end den, der for samme form for transaktion ville blive pålagt avancer, som realiseres af en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte medlemsstat, gør den skatteordning, som skal anvendes, afhængig af den nævnte skattepligtige persons valg.

(¹) EUT C 270 af 12.8.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. marts 2021 — VG Bild-Kunst mod Stiftung Preußischer Kulturbesitz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-392/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – intellektuel ejendomsret – ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet – direktiv 2001/29/EF – artikel 3, stk. 1 – begrebet »overføring til almenheden« – indsættelse på en tredjemands websted af et ophavsretligt beskyttet værk ved hjælp af framing – værk, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsrettigheden er frit tilgængeligt på licenstagernes websted – vilkår i licensaftalen, der kræver, at licenstagere træffer effektive tekniske foranstaltninger mod framing – lovlighed – grundlæggende rettigheder – artikel 11 og artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2021/C 182/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VG Bild-Kunst

Sagsøgt: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at den omstændighed, at der på en tredjemands internetside ved hjælp af framing indsættes ophavsretligt beskyttede værker, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsretten er stillet frit til rådighed for almenheden på et andet websted, udgør overføring til almenheden i denne bestemmelses forstand, når værket indsættes på en sådan måde, at de beskyttelsesforanstaltninger mod framing, som denne indehaver har iværksat eller foranlediget iværksat, omgås.

(¹) EUT C 270 af 12.8.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. marts 2021 — Europa-Kommissionen mod Ungarn(Sag C-400/19) ⁽¹⁾**(Traktatbrud – den fælles markedsordning for landbrugsprodukter – forordning (EU) nr. 1308/2013 – artikel 34 TEUF – salgspriser for landbrugsfødevarer – laveste fortjenstmarginer, der finder anvendelse i detailhandelen med disse varer)**

(2021/C 182/07)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Sipos, X. Lewis og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér, G. Koós og Zs. Wagner, derefter ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ved at vedtage § 3, stk. 2, litra u), i mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény (lov nr. XCV af 2009 om forbud mod urimelig handelspraksis anvendt over for leverandører vedrørende landbrugs- og fødevarer) og ved herved at begrænse metoderne til fastsættelse af salgspriserne for landbrugs- og fødevarer.
- 2) Ungarn bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 29.7.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. marts 2021 — Pometon SpA mod Europa-Kommissionen(Sag C-440/19 P) ⁽¹⁾**(Appel – karteller – det europæiske marked for stålslibemidler – deltagelse i bilaterale og multilaterale møder med henblik på prissamordning inden for hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde – »hybrid« procedure gennemført efter vedtagelsen af en forligsafgørelse og af en afgørelse efter den almindelige procedure – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 41 – Europa-Kommissionens pligt til upartiskhed – artikel 48 – uskylsformodning – begrundelsespligt – samlet og vedvarende overtrædelse – overtrædelsens varighed – ligebehandling – fuld prøvelsesret)**

(2021/C 182/08)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Pometon SpA (Maerne di Martellago, Italien) (ved avvocati E. Fabrizi, V. Veneziano og A. Molinaro)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved P. Rossi og T. Vecchi, derefter ved P. Rossi og C. Sjödin, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 28. marts 2019, Pometon mod Kommissionen (T-433/16, EU:T:2019:201), ophæves for så vidt angår domskonklusionens punkt 2 og 4.

- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Den bøde, som Pometon SpA blev pålagt i henhold til artikel 2 i Kommissionens afgørelse C(2016) 3121 final af 25. maj 2016 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39792 — Stålslibemidler), fastsættes til 2 633 895 EUR.
- 4) Pometon SpA og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger vedrørende appelsagen såvel som sagens behandling i første instans.

(¹) EUT C 255 af 29.7.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. marts 2021 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Wellcome Trust Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-459/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af afgiftslovgivningerne – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 43 og 44 – leveringsstedet for tjenesteydelser til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab – leveringsstedet for investeringsforvaltningsydelser modtaget af en velgørende organisation til brug for en ikke-økonomisk erhvervmæssig virksomhed fra leverandører, der er etableret uden for EU)

(2021/C 182/09)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: Wellcome Trust Ltd

Konklusion

Artikel 44 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor en afgiftspligtig person, der udøver en ikke-økonomisk erhvervmæssig virksomhed, erhverver ydelser til brug for denne ikke-økonomiske virksomhed, da skal disse ydelser anses for at være leveret til denne afgiftspligtige person, »der handler i denne egenskab«, i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 280 af 19.8.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. marts 2021 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod JR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland)

(Sag C-488/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – anvendelsesområde – artikel 8, stk. 1, litra c) – begrebet »eksigibel dom« – lovovertrædelse, for hvilken der er sket domfældelse ved en ret i et tredjeland – Kongeriget Norge – anerkendelse og fuldbyrdelse af dommen i den udstedende medlemsstat i medfør af en bilateral aftale – artikel 4, nr. 7), litra b) – fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre – lovovertrædelsens eksteritoriale karakter)

(2021/C 182/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Part i hovedsagen

JR

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, litra c), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at der kan udstedes en europæisk arrestordre på grundlag af en retsafgørelse truffet i den udstedende medlemsstat, hvorved det bestemmes, at der i denne medlemsstat skal ske fuldbyrdelse af en straf, der er idømt af en ret i et tredjeland, når den pågældende dom i henhold til en bilateral aftale mellem disse stater er blevet anerkendt ved en afgørelse truffet af en ret i den udstedende medlemsstat. Udstedelsen af den europæiske arrestordre er imidlertid underlagt dels den betingelse, at den eftersøgte person er blevet idømt en frihedsstraf af en varighed på mindst fire måneder, dels den betingelse, at de grundlæggende rettigheder, og navnlig de forpligtelser, der følger af artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet iagttaget under den procedure, som i tredjelandet førte til afsigelsen af den dom, der efterfølgende er blevet anerkendt i den udstedende medlemsstat.
- 2) Artikel 4, nr. 7), litra b), i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, skal fortolkes således, at i et tilfælde, hvor en europæisk arrestordre er blevet udstedt på grundlag af en retsafgørelse i den udstedende medlemsstat, som gør det muligt i denne medlemsstat at fuldbyrde en straf, der er idømt af en ret i et tredjeland i en sag, hvor den omhandlede lovovertrædelse er blevet begået på denne sidstnævnte stats territorium, skal spørgsmålet om, hvorvidt denne lovovertrædelse er begået »uden for den udstedende medlemsstats territorium«, behandles under hensyntagen til den strafferetlige kompetence i dette tredjeland, i det foreliggende tilfælde Kongeriget Norge, som har gjort det muligt at strafforfølge denne lovovertrædelse, og ikke under hensyntagen til kompetencen i den udstedende medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. marts 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen og Ungarn

(Sag C-562/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 107, stk. 1, TEUF – statsstøtte – polsk afgift i detailsektoren – artikel 108, stk. 2, TEUF – afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure – elementer ved fastlæggelse af referencesystemet – progressive satser – forekomsten af en selektiv fordel – bevisbyrde)

(2021/C 182/11)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, P.-J. Loewenthal og V. Bottka, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Rzotkiewicz og M. Szydło, som befuldmægtigede) og Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.
- 3) Ungarn bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. marts 2021 — European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-572/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration – henstilling 2003/361/EF – Europa-Kommissionens valideringspanels afgørelse vedrørende kvalificering som mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) – afgørelse 2012/838/EU, Euratom – bilaget – punkt 1.2.6 og 1.2.7 – anmodning om undersøgelse – forordning (EF) nr. 58/2003 – artikel 22 – ingen administrativ klage – sammenhængen mellem anmodningen om undersøgelse og den administrative klage – afslag på status som SMV trods den formelle opfyldelse af kriterierne i henstilling 2003/361 – retssikkerhed – berettiget forventning – ulemper, som SMV'er sædvanligvis er stillet over for – foreligger ikke)

(2021/C 182/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) (ved avocats M. Wellinger og K. T'Syen)

Den anden part: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og A. Kyratsou, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, O. Serdula og J. Očková, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation — Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico — ITS Europe) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 312 af 16.9.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. marts 2021 — X mod Kuoni Travel Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-578/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 90/314/EØF – artikel 5, stk. 2, tredje led – pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure – kontrakt om en pakkerejse indgået mellem en rejsearrangør og en forbruger – rejsearrangørens ansvar for, at de forpligtelser, der følger af kontrakten, opfyldes af andre tjenesteydere – skader, der skyldes handlinger foretaget af en ansat hos en tjenesteyder – ansvarsfritagelse – begivenhed, som rejsearrangøren eller tjenesteyderen ikke kunne forudse eller foregribe – begrebet »tjenesteyder«)

(2021/C 182/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Kuoni Travel Ltd

Procesdeltager: ABTA Ltd

Konklusion

Artikel 5, stk. 2, tredje led, i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, idet denne bestemmelse fastsætter en ansvarsfritagelsesgrund for en arrangør af en pakkerejse med hensyn til den korrekte opfyldelse af de forpligtelser, der følger af en kontrakt om en sådan rejse, som er indgået mellem denne arrangør og en forbruger og er reguleret ved dette direktiv, skal fortolkes således, at i tilfælde af en manglende eller mangelfuld opfyldelse af disse forpligtelser, der skyldes handlinger foretaget af en ansat hos en tjenesteyder, som opfylder denne kontrakt:

— kan denne ansatte ikke anses for at være en tjenesteyder i relation til anvendelsen af denne bestemmelse, og

— arrangøren kan ikke i medfør af den nævnte bestemmelse fritages for sit ansvar for en sådan manglende eller mangelfuld opfyldelse.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. marts 2021 — RJ mod Stadt Offenbach am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Darmstadt — Tyskland)

(Sag C-580/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – direktiv 2003/88/EF – artikel 2 – begrebet »arbejdstid« – periode med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet – professionelle brandmænd – direktiv 89/391/EØF – artikel 5 og 6 – psykosociale risici – pligt til forebyggelse heraf)

(2021/C 182/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RJ

Sagsøgt: Stadt Offenbach am Main

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at en periode med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet, hvorunder en arbejdstager skal være i stand til at nå frem til bygrænsen i den by, hvor den pågældende har tjenestested, inden for en frist på 20 minutter, med sin indsatsbeklædning og det indsatskøretøj, som arbejdstageren har fået stillet til rådighed af sin arbejdsgiver, ved brug af de sær- og prioritetsrettigheder i henhold til færdselsloven, der er knyttet til dette køretøj, kun i sin helhed udgør »arbejdstid« som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt det følger af en helhedsvurdering af alle omstændighederne i det foreliggende tilfælde, navnlig af konsekvenserne af en sådan frist og i givet fald af den gennemsnitlige hyppighed af indgreb i denne periode, at de begrænsninger, der er pålagt denne arbejdstager i den nævnte periode, er af en sådan art, at de objektivt set og i meget betydeligt omfang påvirker dennes mulighed for i den samme periode frit at disponere over den tid, hvor dennes faglige tjenester ikke er påkrævet, og at hellige sig sine egne interesser i denne tid.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 4.11.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. marts 2021 — Academia de Studii Economice din București mod Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman — Ministerul Educației Naționale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien)

(Sag C-585/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – direktiv 2003/88/EF – artikel 2 – begrebet »arbejdstid« – artikel 3 – daglig minimumshvileperiode – arbejdstagere, der har indgået flere arbejdskontrakter med den samme arbejdsgiver – anvendelse pr. arbejdstager)

(2021/C 182/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Academia de Studii Economice din București

Sagsøgt: Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman — Ministerul Educației Naționale

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at når en arbejdstager har indgået flere arbejdskontrakter med den samme arbejdsgiver, finder den daglige minimumshvileperiode, som er fastsat i artikel 3, anvendelse på disse kontrakter samlet set og ikke på de enkelte kontrakter hver for sig.

(¹) EUT C 406 af 2.12.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. marts 2021 — Europa-Kommissionen mod Ungarn og Republikken Polen

(Sag C-596/19 P) (¹)

(Appel – artikel 107, stk. 1, TEUF – statsstøtte – ungarsk afgift på den omsætning, der er forbundet med reklamer – kriterier ved fastlæggelsen af referencesystemet – satsernes progressivitet – overgangsbestemmelse om delvist fradrag af fremførte underskud – spørgsmålet, om der foreligger selektiv karakter)

(2021/C 182/16)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og P.-J. Loewenthal samt ved K. Herrmann, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt af Republikken Polen.

(¹) EUT C 348 af 14.10.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. marts 2021 — KO mod Consulmarketing SpA, under konkurs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien)

(Sag C-652/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – objektive omstændigheder, der begrundet forskelsbehandling af arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse – direktiv 98/59/EF – kollektiv afskedigelse – national lovgivning vedrørende den beskyttelse, der skal ydes en arbejdstager, som udsættes for en uberettiget kollektiv afskedigelse – anvendelse af en mindre gunstig beskyttelsesordning på tidsbegrænsede kontrakter indgået inden datoen for denne ordnings ikrafttræden, som blev konverteret til tidsubegrænsede kontrakter efter denne dato)

(2021/C 182/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KO

Sagsøgt: Consulmarketing SpA, under konkurs

Procesdeltagere: Filcams CGIL og Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)

Konklusion

- 1) En national lovgivning, der fastsætter samtidig anvendelse under én og samme procedure for kollektiv afskedigelse af to forskellige beskyttelsesordninger for arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse i tilfælde af kollektiv afskedigelse, som foretages i strid med de kriterier, der skal lægges til grund ved fastlæggelsen af, hvilke arbejdstagere der skal være genstand for denne procedure, er ikke omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser og kan derfor ikke undersøges med hensyn til de grundlæggende rettigheder, der sikres ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder garantierne i chartrets artikel 20 og 30.
- 2) § 4 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, som udvider en ny beskyttelsesordning for arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse i tilfælde af uberettiget kollektiv afskedigelse til arbejdstagere, hvis tidsbegrænset kontrakt, der er indgået inden datoen for denne lovgivnings ikrafttræden, konverteres til en tidsubegrænset kontrakt efter denne dato.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. marts 2021 — Von Aschenbach & Voss GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-708/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – endelig antidumpingtold – folie af aluminium med oprindelse i Kina – let ændrede typer folie af aluminium – gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 – formaliteten – sagsøgeren i hovedsagen har ikke anlagt annullationssøgsmål – kompetence til at anlægge annullationssøgsmål)

(2021/C 182/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Von Aschenbach & Voss GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Duisburg

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (domstol i skatte- og afgiftsretlige sager i Düsseldorf, Tyskland) ved afgørelse af 21. august 2019 afvises.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. marts 2021 — VK mod An Bord Pleanála (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-739/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – advokaters frie udveksling af tjenesteydelser – direktiv 77/249/EØF – artikel 5 – forpligtelse for en tjenesteydende advokat, der repræsenterer en klient i en retssag, til at handle i forbindelse med en advokat, som udøver virksomhed ved den ret, der skal behandle sagen – grænser)

(2021/C 182/19)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VK

Sagsøgt: An Bord Pleanála

Processdeltagere: The General Council of the Bar of Ireland og The Law Society of Ireland and the Attorney General

Konklusion

Artikel 5 i Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser skal fortolkes således, at

- den, henset til formålet om at sikre en god retspleje, ikke i sig selv er til hinder for, at en advokat, som leverer tjenesteydelser i form af repræsentation af sin klient, pålægges at handle i forbindelse med en advokat, som har møderet for den ret, der skal behandle sagen, og som i givet fald er ansvarlig over for denne ret, inden for rammerne af en ordning, som pålægger advokater fagets og processuelle forpligtelser, såsom pligten til for den ret, der behandler sagen, at fremlægge ethvert retligt, lovgivningsmæssigt eller i retspraksis indeholdt aspekt, for at sagen gennemføres korrekt, hvilket en retsundergivet er fritaget for, hvis denne beslutter selv at give møde
- det, henset til formålet om at sikre en god retspleje, ikke er uforholdsmæssigt, at en tjenesteydende advokat er forpligtet til at handle i forbindelse med en advokat, som har møderet for den ret, der skal behandle sagen, inden for rammerne af en ordning, hvor advokaterne har mulighed for at definere deres respektive opdrag, idet den advokat, som har møderet for den ret, der skal behandle sagen, som hovedregel kun har til opgave at bistå den tjenesteydende advokat, for at denne skal kunne sikre en forsvarlig repræsentation af klienten og en korrekt opfyldelse af forpligtelserne over for denne ret

- en generel forpligtelse til at handle i forbindelse med en advokat, som har møderet for den ret, der skal behandle sagen, der ikke gør det muligt at tage hensyn til den tjenesteydende advokats erfaring, går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet om at sikre hensynet til en god retspleje.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. marts 2021 — Firma Z mod Finanzamt Y (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-802/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90, stk. 1 – nedsættelse af afgiftsgrundlaget – principper fastlagt i dom af 24. oktober 1996, Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) – levering af lægemidler – tildelingen af rabatter – det præjudicielle spørgsmåls hypotetiske karakter – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2021/C 182/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Firma Z

Sagsøgt: Finanzamt Y

Konklusion

Artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at et apotek, der er etableret i én medlemsstat, ikke kan nedsætte sit afgiftsgrundlag, når apoteket i denne medlemsstat foretager leveringer — i form af leveringer inden for Fællesskabet, der er fritaget for merværdiafgift — af farmaceutiske produkter til en lovpligtig sygeforsikringskasse, der er etableret i en anden medlemsstat, og hvor apoteket giver rabat til personer dækket af denne forsikring.

(¹) EUT C 45 af 10.2.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. marts 2021 — Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-812/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 9 – afgiftspligtig person – begreb – artikel 11 – momsgruppe – et selskabs hovedetablering og en filial til selskabet beliggende i to forskellige medlemsstater – hovedetablering, der indgår i en momsgruppe, som ikke omfatter filialen – hovedetablering, der leverer tjenesteydelser til filialen, og som allokerer omkostningerne til disse tjenesteydelser til filialen)

(2021/C 182/21)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Sagsøgt: Skatteverket

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, og artikel 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at for så vidt angår merværdiafgift (moms) skal et selskabs hovedetablering, der er beliggende i en medlemsstat, og som indgår i en momsgruppe oprettet på grundlag af nævnte artikel 11, og dette selskabs filial, der er etableret i en anden medlemsstat, anses for særskilte afgiftspligtige personer, når denne hovedetablering leverer tjenesteydelser til den nævnte filial og allokerer omkostningerne hertil til filialen.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 20.1.20.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. marts 2021 — A mod Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Polen)

(Sag C-895/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – indirekte beskatning – moms – direktiv 2006/112/EF – erhvervelse af varer inden for Fællesskabet – fradrag for den indgående afgift, der skal betales i forbindelse med en sådan erhvervelse – formelle betingelser – materielle krav – frist for indgivelse af afgiftsangivelsen – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet)

(2021/C 182/22)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

procesdeltager: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Konklusion

Artikel 167 og 178 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udøvelsen af retten til fradrag af den merværdiafgift (moms), der er knyttet til en erhvervelse inden for Fællesskabet, i samme afgiftsperiode som den, hvori momsen skal betales, er betinget af, at den skyldige moms er anført i en afgiftsangivelse, der skal indgives inden for en frist på tre måneder fra afslutningen af den måned, hvori afgiftspligten med hensyn til de erhvervede varer opstod.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. marts 2021 — One Voice og Ligue pour la protection des oiseaux mod Ministre de la Transition écologique et solidaire (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-900/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2009/147/EF – beskyttelse af vilde fugle – artikel 5 og 8 – forbud mod anvendelse af alle metoder til fangst af fugle – artikel 9, stk. 1 – tilladelse til, ved fravigelse, at anvende en fangstmetode, der er anerkendt gennem traditionel brug – betingelser – ingen anden tilfredsstillende løsning – mangel på en »anden tilfredsstillende løsning« alene begrundet i bevarelsen af denne traditionelle metode – fangsternes selektivitet – national lovgivning, som tillader indfangning af fugle ved brug af limpinde)

(2021/C 182/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: One Voice og Ligue pour la protection des oiseaux

Sagsøgt: Ministre de la Transition écologique et solidaire

procesdeltager: Fédération nationale des Chasseurs

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle skal fortolkes således, at den traditionelle karakter af en metode til fangst af fugle ikke i sig selv er tilstrækkelig til at godtgøre, at en anden tilfredsstillende løsning i denne bestemmelses forstand ikke kan anvendes i stedet for denne metode.
- 2) Artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/147 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, som ved fravigelse af dette direktivs artikel 8 tillader en fangstmetode, der medfører bifangster, når disse, selv om de er af ringe omfang og forekommer i en begrænset periode, kan påføre de arter, som fanges uden at være mål for metoden, mere end ubetydelig skade.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. marts 2021 — Samohýl group a.s. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Ostravě — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-941/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – den fælles toldtarif – tarifering – kombineret nomenklatur – toldposition 3004 og 3808 – fortolkning – forordning (EF) nr. 455/2007 – Spot On-opløsning til katte mod lopper og tæger – terapeutisk eller profylaktisk virkning)

(2021/C 182/24)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Ostravě

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Samohýl group a.s.

Sagsøgt: Generální ředitelství cel

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014, skal fortolkes således, at et produkt, som består af en opløsning, der er beregnet til katte, og som skal påføres lokalt på huden (Spot On) ved hjælp af en pipette (0,5 ml), og som indeholder det aktive stof fipronil (50 mg pr. pipette) samt hjælpestoffer såsom butylhydroxyanisol E320, butylhydroxytoluen E321, benzylalkohol og diethylenglykol-monethylether, henhører under denne nomenklatures pos. 3808 som »insektbekæmpelsesmiddel«, med forbehold af den forelæggende rets bedømmelse af samtlige de faktiske omstændigheder, som den råder over.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. marts 2021 — M.A. mod Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-949/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – grænsekontrol, asyl og indvandring – visumpolitik – konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen – artikel 21, stk. 2a – charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – adgang til effektive retsmidler – konsulens afslag på et visum til længerevarende ophold – en medlemsstats forpligtelse til at sikre retsmidler for en domstol til prøvelse af en afgørelse om afslag på et sådant visum)

(2021/C 182/25)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.A.

Sagsøgt: Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.

Konklusion

- 1) Artikel 21, stk. 2a, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, der blev undertegnet i Schengen den 19. juni 1990 og trådte i kraft den 26. marts 1995, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på en tredjelandsstatsborger, der er blevet meddelt afslag på visum til længerevarende ophold.

- 2) EU-retten — navnlig artikel 34, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter og au pair-ansættelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder — skal fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at foreskrive et retsmiddel mod afgørelser om afslag på visum med henblik på studier i dette direktivs forstand, for hvilket de nærmere bestemmelser henhører under hver enkelt medlemsstats retsorden under overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, idet dette retsmiddel på et vist trin af proceduren skal sikre et retsmiddel for en domstol. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om den i hovedsagen omhandlede ansøgning om nationalt visum til længerevarende ophold med henblik på studier henhører under dette direktivs anvendelsesområde.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. marts 2021 — UAB »P.« mod Dyrektor Izby Skarbowej w B.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)**

(Sag C-48/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 203 – uretmæssigt fakturerede afgifter – god tro hos fakturaens udsteder – risiko for tab af afgiftsindtægter – medlemsstaternes forpligtelse til at foreskrive mulighed for berigtigelse af den uretmæssigt fakturerede afgift – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet)

(2021/C 182/26)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »P.«

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w B.

Konklusion

Artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt proportionalitetsprincippet og princippet om merværdiafgiftens (moms) neutralitet skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som ikke gør det muligt for en afgiftspligtig person i god tro at berigtige fakturaer, hvorpå der fejlagtigt er blevet angivet moms, efter indledningen af en afgiftskontrolprocedure, mens disse fakturaers adressat havde haft ret til tilbagebetaling af denne afgift, såfremt der var blevet foretaget en behørig angivelse af de transaktioner, som var genstand for disse fakturaer.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. marts 2021 — Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY og OZ mod Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-96/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – folkesundhed – artikel 168 TEUF – direktiv 2002/98/EF – standarder for kvaliteten og sikkerheden af humant blod og blodkomponenter – mål om at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau – artikel 4, stk. 2, og artikel 9, stk. 2 – blodcentre – den ansvarlige person – mindstekrav til kvalifikationer – en medlemsstats mulighed for at fastsætte en strengere ordning – skønsbeføjelse forbeholdt medlemsstaterne)

(2021/C 182/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY og OZ

Sagsøgt: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Procesdeltagere: Sds Snabi og Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA)

Konklusion

Artikel 9, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF, sammenholdt med dette direktivs artikel 4, stk. 2, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at det udelukkende er personer, der er i besiddelse af et eksamensbevis i medicin eller i kirurgi, der kan udpeges som den ansvarlige person for et blodcenter, forudsat at denne lovgivning i alle henseender overholder EU-retten.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 22.6.2020.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. marts 2021 — M. A. mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-112/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2008/115/EF – artikel 5 – afgørelse om tilbagesendelse – fader til et mindreårigt barn, som er borger i Den Europæiske Union – hensyntagen til barnets tarv, når der træffes afgørelse om tilbagesendelse)

(2021/C 182/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M. A.

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtet til at tage behørigt hensyn til barnets tarv, inden der træffes en afgørelse om tilbagesendelse ledsaget af et indrejseforbud, selv når adressaten for denne afgørelse ikke er en mindreårig, men dennes fader.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. marts 2021 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod PI (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Westminster Magistrates' Court — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-648/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 8, stk. 1, litra c) – europæisk arrestordre udstedt af anklagemyndigheden i en medlemsstat med henblik på strafforfølgning på grundlag af en frihedsberøvende foranstaltning truffet af samme myndighed – ingen domstolskontrol før overgivelse af den eftersøgte – følger – effektiv domstolsbeskyttelse – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2021/C 182/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Westminster Magistrates' Court

Part i hovedsagen

PI

Konklusion

Artikel 8, stk. 1, litra c), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og Domstolens praksis, skal fortolkes således, at de krav, der er forbundet med en effektiv domstolsbeskyttelse af en person, mod hvem der er udstedt en europæisk arrestordre med henblik på strafforfølgning, ikke er opfyldt, når såvel den europæiske arrestordre som den retsafgørelse, hvortil den er knyttet, er udstedt af en anklagemyndighed, der kan kvalificeres som en »udstedende judiciell myndighed« som omhandlet i denne rammeafgørelses artikel 6, stk. 1, men ikke kan gøres til genstand for en domstolskontrol i den udstedende medlemsstat før den fuldbyrdende medlemsstats overgivelse af den eftersøgte.

(¹) EUT C 62 af 22.2.2021.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 4. februar 2021 — Pilatus Bank plc mod Den Europæiske Centralbank(Sag C-701/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – appel åbenbart ugrundet – økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – suspensionsforanstaltninger truffet af den nationale tilsynsmyndighed – udpegning af en kontaktperson – betinget kommunikation med Den Europæiske Centralbank (ECB) – inddragelse af godkendelse før anlæggelse af søgsmålet – annullationssøgsmål – afvisning – ingen klar og præcis fremstilling af de for Retten fremsatte anbringender – manglende godtgørelse af søgsmålsinteresse – fejlagtig kvalificering som forberedende retsakt – ny begrundelse)

(2021/C 182/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Pilatus Bank plc (først ved Rechtsanwälte O.H. Behrends og M. Kirchner, derefter ved Rechtsanwalt O.H. Behrends)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ved E. Yoo, M. Anastasiou og A. Karpf, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Pilatus Bank plc betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 2.12.2019.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. februar 2021 — T.H.C. mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)(Sag C-755/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – asylpolitik – fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse – direktiv 2013/32/EU – artikel 46 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – adgang til effektive retsmidler – klage over en afvisningsafgørelse vedrørende en fornyet ansøgning om international beskyttelse – klagefrist – frihedsberøvelse)

(2021/C 182/31)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T.H.C.

Sagsøgt: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Konklusion

Artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en klagesag over en afgørelse om afvisning af en fornyet ansøgning om international beskyttelse er underlagt en præklusiv frist på fem dage, inklusive helligdage og øvrige fridage, når den pågældende ansøger er frihedsberøvet, forudsat at ækvivalensprincippet for det første er overholdt, og at frihedsberøvede ansøgere inden for en sådan frist for det andet sikres en effektiv adgang til de processuelle rettigheder, som ansøgere om international beskyttelse er tillagt ved EU-retten.

Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning opfylder sådanne krav.

(¹) EUT C 423 af 16.12.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. februar 2021 — CDT og SA mod MIMR og HRMM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien)

(Sag C-321/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – en doms tidsmæssige virkninger – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – den nationale retsinstans' beføjelser i forbindelse med et »urimeligt« kontraktvilkår – vilkår om fremskyndet forfald – delvis fjernelse af indholdet af et urimeligt kontraktvilkår – retssikkerhedsprincippet – forpligtelse til overensstemmende fortolkning)

(2021/C 182/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: CDT og SA

Sagsøgte: MIMR og HRMM

Konklusion

- 1) EU-retten, herunder navnlig retssikkerhedsprincippet, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national ret undlader at anvende en bestemmelse i national ret, som giver denne ret mulighed for at ændre et urimeligt kontraktvilkår i en aftale, som er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, i en situation, hvor denne bestemmelse, som ved dom af 14. juni 2012, Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349), er blevet anset for at være i strid med artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, på tidspunktet for indgåelsen af denne aftale endnu ikke havde været genstand for en lovændring i overensstemmelse med denne dom.
2. Retssikkerhedsprincippet skal fortolkes således, at det ikke giver en national ret, som har fastslået, at et kontraktvilkår er urimeligt som omhandlet i artikel 3 i direktiv 93/13, mulighed for at ændre indholdet af dette vilkår, således at denne ret skal undlade at anvende vilkåret. Dette direktivs artikel 6 og 7 er imidlertid ikke til hinder for, at den nationale ret erstatte et sådant vilkår med en deklatorisk bestemmelse i national ret, for så vidt som den omhandlede låneaftale ikke kan opretholdes, såfremt det urimelige vilkår fjernes, og annullation af aftalen i sin helhed vil have særligt skadelige virkninger for forbrugeren, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 359 af 26.10.2020.

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. februar 2021 — Stadtapotheke E mod
Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Østrig)**

(Sag C-378/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – retten til adgang til en upartisk domstol – ansøgning med henblik på at opnå en bevilling til et nyt apotek – pligt til at indhente en sagkyndig erklæring fra sammenslutningen af apotekere – erhvervsfrihed og ret til at arbejde – frihed til at oprette og drive egen virksomhed – ejendomsret – betingelser for at oprette et nyt apotek – proportionalitet – manglende gennemførelse af EU-retten – artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)

(2021/C 182/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stadtapotheke E

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Procesdeltager: AW

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som den er blevet forelagt af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (den regionale forvaltningsdomstol i Oberösterreich, Østrig), ved afgørelse af 10. august 2020.

⁽¹⁾ EUT C 443 af 21.12.2020.

**Appel iværksat den 26. november 2020 af CEDC International sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af
Retten (Niende Afdeling) den 23. september 2020 i sag T-796/16, CEDC International mod EUIPO —
Underberg**

(Sag C-639/20 P)

(2021/C 182/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: CEDC International sp. z o.o. (ved radca prawny M. Fijałkowski)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Underberg AG

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 23. marts 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at CEDC International sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger

---

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 21. december 2020 — W.G. mod Dyrektor Izby Skarbowej w L.

(Sag C-697/20)

(2021/C 182/35)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: W.G.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, og særligt artikel 9, 295 og 296, fortolkes således, at de er til hinder for den nationale praksis, der er udviklet på grundlag af artikel 15, stk. 4 og 5, i Ustawa o podatku od towarów i usług (lov om afgift på varer og tjenesteydelser) af 11. marts 2004 (Dz.U. af 2011, nr. 177, position 1054, som ændret), der udelukker muligheden for at betragte ægtefæller, der driver en landbrugsvirksomhed, som separate momspligtige personer inden for rammerne af en landbrugsbedrift, der udgør deres fælleseje?
- 2) Er det af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at såfremt den ene af ægtefællerne i overensstemmelse med national retspraksis vælger, at den pågældendes virksomhed skal pålægges afgift i henhold til den almindelige momsordning, bevirker dette, at den anden ægtefælle mister sin status som standardsatslandbruger?
- 3) Er det af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, om det er muligt at kunne skelne klart mellem den ejendom, som hver af ægtefællerne anvender selvstændigt og uafhængigt til brug for deres virksomhed?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 21. december 2020 — Gmina Wieliszew mod Kurator i konkursbehandlingen af Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa i Wołominie

(Sag C-698/20)

(2021/C 182/36)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina Wieliszew

Sagsøgt: Kurator i konkursbehandlingen af Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa i Wołominie

Præjudicielt spørgsmål

Skal Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006⁽¹⁾ af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999, navnlig artikel 2, nr. 5), artikel 3, artikel 4, artikel 57, stk. 1, artikel 70 og artikel 80, og nu Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁽²⁾ af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, navnlig artikel 2, nr. 15), artikel 37, stk. 1, artikel 66, artikel 67, stk. 1, artikel 74, stk. 1, og artikel 89, stk. 1, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national ordning, som indebærer, at en aktør, der har modtaget midler fra Den Europæiske Unions budget, ikke kan anlægge et søgsmål ved domstolene om udelukkelse af disse midler fra konkursboet, hvis de er blevet indbetalt på en konto i en bank, der efterfølgende er blevet erklæret konkurs, eller til hinder for en national ordning, der indebærer, at disse midler ikke kan udelukkes fra konkursboet for den konkursramte bank?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 210, s. 25.

⁽²⁾ EUT 2013, L 347, s. 320.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Krakowa — Nowej Huty w Krakowie (Polen) den 18. december 2020 — KL mod X sp. z o.o.

(Sag C-715/20)

(2021/C 182/37)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Krakowa — Nowej Huty w Krakowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KL

Sagsøgt: X sp. z o.o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP⁽¹⁾ såvel som § 1 og § 4 i ovennævnte rammeaftale fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for national lovgivning, hvorefter arbejdsgiveren udelukkende er forpligtet til skriftligt at begrunde en opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt, hvorved lovligheden af opsigelsesgrundene vedrørende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter er underlagt domstolsprøvelse, uden at der samtidig er fastsat en sådan forpligtelse for arbejdsgiveren (dvs. en pligt til at angive en begrundelse, for kontraktens ophør) i relation til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter (hvorfor det kun er opsigelsesvarslet overholdelse af bestemmelserne om opsigelse af kontrakter, der er underlagt domstolsprøvelse)?
- 2) Kan § 4 i ovennævnte rammeaftale og det generelle princip i EU-retten om forbud mod forskelsbehandling (artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) påberåbes inden for rammerne af en retstvist mellem private parter, og har de ovennævnte regler dermed horisontal virkning?

⁽¹⁾ EFT 1999, L 175, s. 43.

Appel iværksat den 31. december 2020 af Ultrasun AG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 20. oktober 2020 i sag T-805/19 — Ultrasun AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-722/20 P)

(2021/C 182/38)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Ultrasun AG (ved Rechtsanwältin A. Mühlendahl og H. Hartwig)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 25. marts 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Łodzi (Polen) den 15. januar 2021 — TM mod EJ

(Sag C-28/21)

(2021/C 182/39)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Łodzi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TM

Sagsøgt: EJ

Præjudicielt spørgsmål

Skal udtrykket »hver medlemsstat træffer [...] passende foranstaltninger« i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrol med forsikringspligtens overholdelse ⁽¹⁾ fortolkes således, at det indebærer, at hver medlemsstat skal fastsætte regler i sin lovgivning for at sikre, at erstatningsansvaret for forsikringselskaber på området for erstatningsansvar dækker alle skader forvoldt af motorkøretøjer, herunder andet tab såsom skadelidtes tab af fortjeneste?

⁽¹⁾ EFT 2009, L 263, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München (Tyskland) den 28. januar 2021 — Phoenix Contact GmbH & Co. KG mod HARTING Deutschland GmbH & Co. KG og Harting Electric GmbH & Co. KG

(Sag C-44/21)

(2021/C 182/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Phoenix Contact GmbH & Co. KG

Sagsøgte: HARTING Deutschland GmbH & Co. KG og Harting Electric GmbH & Co. KG

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med artikel 9, stk. 1, i direktiv 2004/48/EF ⁽¹⁾, at Oberlandesgerichte (regionale appeldomstole, Tyskland), som er sidste instans i proceduren for foreløbige retsmidler, principielt nægter at udstede foreløbige foranstaltninger på grund af krænkelse af patenter, såfremt det omhandlede patent ikke har overstået en sag om indsigelse eller ugyldighed i første instans?

⁽¹⁾ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT 2004, L 157, s. 45).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 2. februar 2021 — Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k. mod Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A.

(Sag C-64/21)

(2021/C 182/41)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k.

Sagsøgt: Bankowi Handlowemu w Warszawie S.A.

Præjudicielt spørgsmål

I lyset af ordlyden af og formålet med artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 86/653/EØF ⁽¹⁾ af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter skal denne bestemmelse da fortolkes således, at den giver selvstændige handelsagenter en præceptiv ret til provision af agenturforretning, der afsluttes i agenturkontraktperioden, såfremt den er afsluttet med tredjemand, som den pågældende tidligere har skaffet som kunde for så vidt angår lignende forretninger, eller kan denne ret fraviges ved aftale?

⁽¹⁾ EFT 1986, L 382, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 8. februar 2021 — Wacker Chemie AG mod Bundesrepublik Deutschland vertreten durch das Umweltbundesamt

(Sag C-76/21)

(2021/C 182/42)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wacker Chemie AG

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland rettet ved Bundesrepublik Deutschland

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal definitionen af »kapacitetsudvidelse« i Europa-Kommissionens ETS-retningslinjer ⁽¹⁾, hvorefter anlægget kan drives med en kapacitet, som er mindst 10 % højere end anlæggets oprindeligt installerede kapacitet før ændringen og skyldes en faktisk anlægsinvestering (eller en række yderligere faktiske anlægsinvesteringer), fortolkes således, at det afgørende er
  - a) en årsagssammenhæng mellem den faktiske anlægsinvestering og forhøjelsen af den teknisk og juridisk mulige maksimumskapacitet eller
  - b) i overensstemmelse med artikel 3, litra i) og l), i afgørelse 2011/278/EU ⁽²⁾ en sammenligning med gennemsnittet af de to største månedsproduktionsvolumener inden for de første seks måneder efter start af ændret drift?
2. Såfremt litra b) i det første spørgsmål lægges til grund: Skal artikel 3, litra i), i afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 fortolkes således, at det ikke er omfanget af den teknisk og juridisk mulige maksimumskapacitet, der er afgørende, men derimod udelukkende en hensyntagen til gennemsnitstallene i henhold til artikel 3, litra l), i afgørelse 2011/278, uanset om og i hvilken udstrækning gennemsnitstallene skyldes den gennemførte fysiske ændring eller beror på en højere udnyttelsesgrad?
3. Skal begrebet den oprindeligt installerede kapacitet som omhandlet i bilag I til ETS-retningslinjerne fortolkes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU?
4. Skal en afgørelse fra Europa-Kommissionen om at undlade at fremsætte indsigelser mod en anmeldt statsstøtteordning fortolkes således,
  - c) at afgørelsen indebærer en omfattende konstatering af, at de nationale bestemmelser også er forenelige med retningslinjerne for statsstøtte for så vidt angår andre henvisninger i den nationale støtteordning til yderligere forskrifter i national ret, eller
  - d) at den nationale støtteordning og de øvrige nationale forskrifter på deres side skal fortolkes således, at de i sidste ende skal være i overensstemmelse med retningslinjerne for statsstøtte?
5. Såfremt litra a) i det fjerde spørgsmål lægges til grund: Er en afgørelse fra Europa-Kommissionen om at undlade at fremsætte indsigelser mod en anmeldt statsstøtteordning bindende for den nationale retsinstans for så vidt angår konstateringen af, at statsstøtten er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer om statsstøtte?
6. Medfører det forhold, at Europa-Kommissionen i en afgørelse om at undlade at fremsætte indsigelser mod en anmeldt statsstøtteordning henviser til sine retningslinjer for statsstøtte og undersøger den anmeldte støttes lovlighed på grundlag heraf, at medlemsstaten er bundet af disse retningslinjer, når den fortolker og anvender den godkendte støtteordning?
7. Påvirker artikel 10a, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF ⁽³⁾ som affattet i direktiv (EU) 2018/410, hvorefter medlemsstaterne bør vedtage finansielle foranstaltninger til at kompensere indirekte CO₂-omkostninger, fortolkningen af punkt 5 i ETS-retningslinjerne, hvorefter statsstøtten skal begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at opnå den tilstræbte miljøbeskyttelse?

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 (EUT 2012, C 158, s. 4).

⁽²⁾ 2011/278/EU: Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2011, L 130, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003, L 275, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 8. februar 2021 — Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. mod Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Sag C-77/21)

(2021/C 182/43)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »formålsbegrænsning« som defineret i artikel 5, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter »forordningen«) fortolkes således, at det er i overensstemmelse hermed, at den dataansvarlige parallelt i en anden database opbevarer personoplysninger, der i øvrigt er blevet indsamlet og opbevaret med et begrænset legitimt formål, eller er det begrænsede legitime formål med dataindsamlingen, for så vidt angår den parallelle database, ikke længere gyldigt?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares således, at den parallelle opbevaring af oplysninger i sig selv er uforenelig med princippet om »formålsbegrænsning«, er det da foreneligt med princippet om »opbevaringsbegrænsning«, der er fastsat i forordningens artikel 5, stk. 1, litra e), at den dataansvarlige parallelt i en anden database opbevarer personoplysninger, der i øvrigt er blevet indsamlet og opbevaret med et begrænset legitimt formål?

⁽¹⁾ EUT 2016, L 119, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. februar 2021 — Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd mod Agenzia delle Entrate

(Sag C-83/21)

(2021/C 182/44)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvilken er den korrekte fortolkning af begreberne »teknisk forskrift« for informationssamfundets tjenester og »forskrift vedrørende tjenester« i informationssamfundet som omhandlet i direktiv (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾, og skal disse begreber især fortolkes således, at de også omfatter skattemæssige foranstaltninger, der ikke direkte er bestemt til at regulere den specifikke tjeneste i informationssamfundet, men ikke desto mindre påvirker den konkrete levering heraf i medlemsstaten, navnlig ved over for alle leverandører af ejendomsformidlingstjenester — herunder også ikke-etablerede aktører, som leverer deres tjenester online — at indføre supplerende forpligtelser, der udgør et middel til en effektiv skatteopkrævning fra udlejere, såsom

- a) indsamling og efterfølgende overførsel til medlemsstatens skattemyndigheder af oplysninger om aftaler om korttidsudlejning indgået gennem formidlerens virksomhed,
- b) indeholdelse og efterfølgende indbetaling til statskassen af den andel, der tilkommer staten, af de summer, som lejere betaler til udlejere?
- 2) Domstolen anmodes om besvarelse af følgende spørgsmål:
- a) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF ⁽¹⁾ og 2000/31/EF ⁽²⁾, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, til hinder for en national foranstaltning, som pålægger ejendomsformidlere, der opererer i Italien — herunder altså også ikke-etablerede aktører, som leverer deres tjenesteydelser online — at indsamle oplysninger om aftaler om korttidsudlejning indgået gennem deres virksomhed og efterfølgende at overføre disse oplysninger til skattemyndighederne med henblik på opkrævning af direkte skatter fra tjenesternes brugere?
- b) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF og 2000/31/EF, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, til hinder for en national foranstaltning, som pålægger ejendomsformidlere, der opererer i Italien — herunder altså også ikke-etablerede aktører, som leverer deres tjenesteydelser online — og medvirker ved betaling af lejen for aftaler om korttidsudlejning indgået gennem deres virksomhed, at indeholde kildeskat af disse betalinger og efterfølgende at indbetale denne skat til statskassen med henblik på opkrævning af direkte skatter fra tjenesternes brugere?
- c) Såfremt de foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF og 2000/31/EF, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, da alligevel være genstand for restriktioner i overensstemmelse med [EU]-retten, der følger af nationale foranstaltninger som de ovenfor i spørgsmål a) og b) beskrevne henset til, at opkrævningen af direkte skatter fra tjenesternes brugere i modsat fald ikke er effektiv?
- d) Kan princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF og 2000/31/EF, i det omfang de er relevante i den konkrete situation, være genstand for restriktioner i overensstemmelse med [EU]-retten, der følger af en national foranstaltning, som pålægger ejendomsformidlere, der ikke er etableret i Italien, at udpege en fiskal repræsentant, som i den ikke-etablerede formidlers navn og på dennes vegne skal overholde de ovenfor i spørgsmål b) beskrevne foranstaltninger henset til, at opkrævningen af direkte skatter fra tjenesternes brugere i modsat fald ikke er effektiv?
- 3) Skal artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at den nationale ret i tilfælde af et spørgsmål om fortolkningen af [EU]-retten (såvel den primære som den afledte), som en af parterne har rejst ved at fremlægge dets præcise ordlyd, alligevel har beføjelse til at omformulere spørgsmålet og efter eget skøn, navnlig efter sin egen bedste overbevisning, kan fastlægge de relevante [EU]-retlige forskrifter, de nationale bestemmelser, som eventuelt ikke er forenelige hermed, og ordlyden af spørgsmålet, selvsagt inden for grænserne af det omtvistede emne, eller har den nationale ret pligt til at forelægge spørgsmålet nøjagtigt som formuleret af den anmodende part?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationsamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) (EUT 2000, L 178, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. februar 2021 —
Finanzamt R mod W-GmbH**

(Sag C-98/21)

(2021/C 182/45)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt R

Sagsøgt: W-GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med dette direktivs artikel 167, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, fortolkes således, at et administrerende holdingselskab, som udfører afgiftspligtige udgående transaktioner for datterselskaber, også har ret til fradrag for indgående moms vedrørende ydelser, som det køber af tredjeparter og indskyder i datterselskaberne mod indrømmelse af en andel i det almindelige overskud, selv om de indkøbte ydelser ikke har direkte og umiddelbar tilknytning til holdingselskabets egne transaktioner, men til datterselskabernes virksomhed, der (i vid udstrækning) er afgiftsfritaget, de indkøbte ydelser ikke medregnes i prisen på de afgiftspligtige transaktioner (som leveres til datterselskaberne) og ikke indgår i de generelle omkostningselementer i holdingselskabets egen økonomiske virksomhed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Udgør det et misbrug af rettigheder som omhandlet i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, når et administrerende holdingselskab indsættes som »mellemed« i datterselskabers indkøb af ydelser på en sådan måde, at holdingselskabet selv køber de ydelser, for hvilke datterselskaberne ikke ville have fradragsret, hvis de købte ydelserne direkte, indskyder ydelserne i datterselskaberne mod en andel i disses overskud og derefter med henvisning til sin stilling som administrerende holdingselskab fradrager det fulde afgiftsbeløb vedrørende de indgående ydelser, eller kan denne indsættelse som mellemed være begrundet i ikke-skatteretlige grunde, selv om fradraget af det fulde afgiftsbeløb isoleret betragtet er systemstridigt og ville føre til, at holding-konstruktioner får en konkurrencefordel i forhold til horisontale virksomheder?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Appel iværksat den 17. februar 2021 af Danske Slagtermestre til prøvelse af kendelse afsagt den
1. december 2020 af Retten (Tredje Afdeling) i sag T-486/18, Danske Slagtermestre mod
Europa-Kommissionen**

(Sag C-99/21 P)

(2021/C 182/46)

Processprog: dansk

Parter

Appellant: Danske Slagtermestre (ved H. Sønderby Christensen, advokat)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Kongeriget Danmark

Påstande

— Sagsøger nedlægger påstand om, at Rettens kendelse afsagt den 1. december 2020 i sag T-486/18 ophæves.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Første hovedanbringende er, at Retten anvender kravet om umiddelbart berørt forkert. Til støtte herfor gør appellanten gældende, at det er tilstrækkeligt for at være umiddelbart berørt, at Danske Slagtermestre fremfører årsagerne til, at trappemodellen kunne stille medlemmerne i en ugunstig konkurrencemæssig situation, jf. præmis 47 og 50 i sag C-622/16 P– C-624/16 P⁽¹⁾. Det er derfor en fejl, at Retten i kendelsens præmis 103 antager, at Danske Slagtermestre skal godtgøre, hvilke konkrete medlemmer, der er blevet påvirket, og hvilke konkrete konsekvenser trappemodellen har for deres konkurrencemæssige stilling.
- Andet hovedanbringende er, at Retten overser, at kravet om individuelt berørt ikke er gældende i tilfældene i tredje led i artikel 263, stk. 4. Appellanten gør derfor gældende som en fejl ved Rettens kendelse, at der i vurderingen af umiddelbart berørt i præmis 103 henvises til betragtningerne i præmis 71-77 vedrørende individuelt berørt. Således fremgår det udtrykkeligt både af præmis 63, som indleder afsnittet og af præmis 82, som afslutter det, at præmis 71-77 udelukkende angår kriteriet om individuelt berørt.
- Tredje hovedanbringende er, at Retten overser, at de kriterier, som Domstolen anvender i C-622/16 P — C-624/16 P, bekræfter, at kravet om umiddelbart berørt er opfyldt i nærværende sag. Således gør appellanten gældende, at Danske Slagtermestre på passende vis har fremført, at 1) aktiviteterne ligner hinandens, 2) medlemmerne virker på det samme marked for varer eller tjenesteydelser, og 3) medlemmerne virker på samme geografiske marked som den støttede virksomhed. Således er der i denne sag tale om, at medlemmernes aktiviteter ikke bare ligner, men er idenske med støttemodtagerens.
- Fjerde hovedanbringende er, at Retten anvender ordet godgjort forkert i præmis 103, fordi det er en væsentlig skærpelse af ordet fremført eller redegjort. I den forbindelse gør appellanten gældende, at det er forkert, at Danske Slagtermestre ikke har fremført årsagerne til, at medlemmerne udsættes for en konkurrence, som fordrejes af trappemodellen. Kravet er allerede opfyldt derved, at støttemodtageren frigøres fra udgifter, som den normalt skulle have afholdt indenfor sin almindelige drift eller sædvanlige aktiviteter. Dette fremgår af Domstolens praksis, jf. f.eks. sag C-172/03⁽²⁾, Heiser, præmis 55.
- Femte hovedanbringende er, at Retten, under alle omstændigheder, anvender sagens oplysninger forkert, og præmis 71-77 er derfor behæftet med retlige fejl. Det gøres gældende som en fejl, dels at Retten tager forbehold for enkelte af oplysningerne afgivet af Danske Slagtermestre, selvom de enten ikke er bestridt af hverken Kommissionen eller af den danske regering, dels at Retten fejlagtigt forbigår en række væsentlige oplysninger, som Danske Slagtermestre har medtaget flere steder i stævningen, replikken og i sine bilag.

⁽¹⁾ Domstolens dom af den 6. november 2018 (forenede sager C-622/16 P — C-624/16 P, Scuola Elementare Maria Montessori, EU:C:2018:873).

⁽²⁾ Domstolens dom af den 3. marts 2005 (Sag C-172/03, Heiser, EU:C:2005:130).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod BC

(Sag C-106/21)

(2021/C 182/47)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG

Sagsøgt: BC

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod ZR

(Sag C-107/21)

(2021/C 182/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Appellant: Deutsche Lufthansa AG

Indstævnt: ZR

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Appel iværksat den 23. februar 2021 af Universität Bremen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-660/19, Universität Bremen mod Forvaltningsorganet for Forskning

(Sag C-110/21 P)

(2021/C 182/49)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Universität Bremen (ved Hochschullehrer C. Schmid)

Den anden part i appelsagen: Forvaltningsorganet for Forskning

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Ottende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-660/19, Universität Bremen mod Forvaltningsorganet for Forskning, ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten, så vidt muligt til en anden afdeling, med henblik på realitetsbehandling.
- Det fastslås, at Universität Bremens repræsentation ved Hochschullehrer Christoph Schmid i sag T-660/19 er gyldig i henhold til artikel 19, stk. 7, i statuttens for Den Europæiske Unions Domstol.
- Subsidiært for det tilfælde, at der ikke gives medhold i, at repræsentationen ved den nævnte Hochschullehrer er gyldig, fastslås det, at Universität Bremen er berettiget til at lade en advokat, der opfylder betingelserne i statuttens artikel 19, stk. 3 og 4, videreføre sagen i sag T-660/19 fra nuværende stadium.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes til Rettens endelige afgørelse under forudsætning af, at indstævnte uafhængigt af Rettens endelige afgørelse tilpligtes at bære sine egne og at betale appellants omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen, subsidiært tilpligtes parterne at bære deres egne omkostninger i den hidtidige sag; det bestemmes, at de af appellanten til indstævnte betalte advokatudgifter i forbindelse med sagen for Retten i begge tilfælde straks skal tilbagebetales.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gr gældende, at det var med urette, at appellants søgsmål med påstand om annullation af afgørelse Ares (2019) 4590599 truffet af Forvaltningsorganet for Forskning den 16. juli 2019 blev afvist ved den appellerede kendelse med den begrundelse, at det var åbenbart, at den måtte afvises på grund af ugyldig repræsentation ved Hochschullehrer (universitetslærer) Christoph Schmid i henhold til artikel 126 i Rettens procesreglement. Rettens kendelse er retligt fejlagtig. For det første underkendte Retten, at lærere ved højere læreanstalter, hvis lovgivning tillader dem at give mde som rettergangsfuldmægtige, i henhold til ordlyden og opbygningen af artikel 19, stk. 7, i statuttens for Den Europæiske Unions Domstol er privilegerede og ikke skal opfylde betingelserne for at være omfattet af det selvstændige advokatbegreb i henhold til statuttens artikel 19, stk. 3, og 4. For det andet — og subsidiært — skulle Retten i henhold til den grundlæggende ret til at blive hørt, jf. artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og EMRK's artikel 6, stk. 1, samt proportionalitetsprincippet i hvert fald have henvist til problemerne vedrørende antagelsen til realitetsbehandling; alternativt skulle en sådan henvisning i det mindste have stået på Rettens websted, f.eks. under »Tjekliste Stvning«.

Appel iværksat den 25. februar 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-243/18, VW mod Kommissionen

(Sag C-116/21 P)

(2021/C 182/50)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: VW, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-243/18, VW mod Kommissionen, ophæves.
- Appellanten gives medhold i påstandene i første instans.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende omhandler en retlig fejl, der vedrører kriterierne for bedømmelse af lovligheden af lovgivers valg, og tilsidesættelse af begrundelsespligten (den appellerede doms præmis 46-49 og 58). Kommissionen gør gældende, at:

- Retten tilsidesatte princippet om, at bedømmelsen af lovligheden af en EU-retsakt under hensyn til de grundlæggende rettigheder ikke kan hvile på anbringender vedrørende konsekvenserne af denne retsakt i et konkret tilfælde.
- Ulovligheden af en vedtægtsbestemmelse ikke kan begrundes med henvisning til, at lovgiver har truffet et »urimeligt« valg.
- Retten i strid med de principper, der er opstillet i dommen i sagen HK mod Kommissionen (C-460/18 P), ikke tog hensyn til samtlige de omstændigheder, der kendetegnede de to situationer, som skulle sammenlignes.

Det andet anbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet Retten fastslog, at de situationer, der er nævnt i artikel 18 og 20 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten, er sammenlignelige (den appellerede doms præmis 50-61). Kommissionen gør gældende, at:

- Tidspunktet for ægteskabets indgåelse ikke er det eneste kriterium, der adskiller artikel 18 og 20 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten. Forskellen består i en række elementer, som Retten ikke tog hensyn til.
- Retten burde have taget hensyn til formålet med den minimumsvarighed for ægteskabet, der er nævnt i de to omhandlede bestemmelser, hvilket ville have vist forskellene mellem dem.
- Det ikke er godtgjort, at der forelå forskelsbehandling på grund af alder.

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af begrundelsespligten i flere tilfælde (den appellerede doms præmis 65-80 og 81-88):

- Anbringendets første led vedrører manglende stillingtagen til spørgsmålet om efterladtepension som omhandlet i artikel 18 og 20 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten.
- Anbringendets andet led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af formålet om at forebygge svig og tilsidesættelse af begrundelsespligten (den appellerede doms præmis 65-80).
- Anbringendets tredje led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af formålet om at beskytte den økonomiske ligevægt i Unionens pensionsordning (den appellerede doms præmis 81-88).

Appel iværksat den 25. februar 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-315/19, BT mod Kommissionen

(Sag C-117/21 P)

(2021/C 182/51)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Schima, B. Mongin og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: BT, Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 16. december 2020 i sag T-315/19, BT mod Kommissionen, ophæves.

- Appellanten gives medhold i påstandene i første instans.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende omhandler en retlig fejl, der vedrører kriterierne for bedømmelse af lovligheden af lovgivers valg, og tilsidesættelse af begrundelsespligten (den appellerede doms præmis 42, 49 og 57). Kommissionen gør gældende, at:

- Retten tilsidesatte princippet om, at bedømmelsen af lovligheden af en EU-retsakt under hensyn til de grundlæggende rettigheder ikke kan hvile på anbringender vedrørende konsekvenserne af denne retsakt i et konkret tilfælde.
- Ulovligheden af en vedtægtsbestemmelse ikke kan begrundes med henvisning til, at lovgiver har truffet et »urimeligt« valg.
- Retten i strid med de principper, der er opstillet i dommen i sagen HK mod Kommissionen (C-460/18 P), ikke tog hensyn til samtlige de omstændigheder, der kendetegnede de to situationer, som skulle sammenlignes.

Det andet anbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet Retten fastslog, at de situationer, der er nævnt i artikel 18 og 20 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten, er sammenlignelige (den appellerede doms præmis 51-63). Kommissionen gør gældende, at:

- Tidspunktet for ægteskabets indgåelse ikke er det eneste kriterium, der adskiller artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten. Forskellen består i en række elementer, som Retten ikke tog hensyn til.
- Retten burde have taget hensyn til formålet med den minimumsvarighed for ægteskabet, der er nævnt i de to omhandlede bestemmelser, hvilket ville have vist forskellene mellem dem.
- Det ikke er godtgjort, at der forelå forskelsbehandling på grund af alder.

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af begrundelsespligten i flere tilfælde (den appellerede doms præmis 66-93):

- Anbringendets første led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, der består i ikke at foretage en sontring mellem de konsekvenser, som en tjenstemands død medfører for den længstlevende ægtefælle, afhængigt af, om ægteskabet er indgået før eller efter tjenestetiden (den appellerede doms præmis 87-88).
- Anbringendets andet led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af formålet om at forebygge svig og tilsidesættelse af begrundelsespligten (den appellerede doms præmis 66-84).
- Anbringendets tredje led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af formålet om at beskytte den økonomiske ligevægt i Unionens pensionsordning (den appellerede doms præmis 85-93).

Appel iværksat den 25. februar 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-442/17 RENV, RN mod Kommissionen

(Sag C-118/21 P)

(2021/C 182/52)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Schima, B. Mongin, G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: RN og Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af den 16. december 2020 i sag T-442/17 RENV, RN mod Kommissionen, ophæves.
- Appellanten gives medhold i påstandene i første instans.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende vedrører en retlig fejl, der består i, at Retten udvidede omfanget af sin prøvelse til at omfatte mere end sagens genstand, således som appelinstanten havde fastlagt denne i forbindelse med hjemvisningen (den appellerede doms præmis 41-46). Kommissionen gør gældende, at:

- Omfanget af hjemvisningen ikke er overladt til den instans, der foretager hjemvisningen.
- Appelinstanten fastslog, at artikel 18 og 20 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten vedrører forskellige situationer. Eftersom disse situationer behandles forskelligt, fastslog den således indirekte, men nødvendigvis, at der ikke forelå en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
- Den dom, som Retten afsagde efter hjemvisningen, er strid med appeldommen med hensyn til endeligt afgjorte spørgsmål om, hvorvidt der forelå forskelsbehandling.

Det andet anbringende omhandler en retlig fejl, der vedrører kriterierne for bedømmelse af lovligheden af lovgivers valg, og tilsidesættelse af begrundelsespligten (den appellerede doms præmis 68-71 og 79). Kommissionen gør gældende, at:

- Retten tilsidesatte princippet om, at bedømmelsen af lovligheden af en EU-retsakt under hensyn til de grundlæggende rettigheder ikke kan hvile på anbringender vedrørende konsekvenserne af denne retsakt i et konkret tilfælde.
- Ulovligheden af en vedtægtsbestemmelse ikke kan begrundes med henvisning til, at lovgiver har truffet et »urimeligt« valg.
- Retten i strid med de principper, der er opstillet i dommen i sagen HK mod Kommissionen (C-460/18 P), ikke tog hensyn til samtlige de omstændigheder, der kendetegnede de to situationer, som skulle sammenlignes.

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet Retten fastslog, at de situationer, der er nævnt i artikel 18 og 20 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, er sammenlignelige (den appellerede doms præmis 72-85). Kommissionen gør gældende, at:

- Tidspunktet for ægteskabets indgåelse ikke er det eneste kriterium, der adskiller artikel 18 og 20 i bilag VIII til vedtægten. Forskellen består i en række elementer, som Retten ikke tog hensyn til.
- Retten burde have taget hensyn til formålet med den minimumsvarighed for ægteskabet, der er nævnt i de to omhandlede bestemmelser, hvilket ville have vist forskellene mellem dem.
- Det ikke er godtgjort, at der forelå forskelsbehandling på grund af alder.

Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af begrundelsespligten i flere tilfælde (den appellerede doms præmis 87, 88 og 90-113):

- Anbringendets første led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, der består i ikke at foretage en sondring mellem de konsekvenser, som en tjenestemands død medfører for den længstlevende ægtefælle, afhængigt af, om ægteskabet er indgået før eller efter tjenestetiden (den appellerede doms præmis 87 og 88).
- Anbringendets andet led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af formålet om at forebygge svig og tilsidesættelse af begrundelsespligten (den appellerede doms præmis 90-105).
- Anbringendets tredje led vedrører en retlig fejl ved fortolkningen af formålet om at beskytte den økonomiske ligevægt i Unionens pensionsordning (den appellerede doms præmis 106-113).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 26. februar 2021 — LB mod TO

(Sag C-120/21)

(2021/C 182/53)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgte, appelindstævnt og revisionsappellant: LB

Sagsøger, appellan og revisionsindstævnt: TO

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽¹⁾ og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for at anvende nationale bestemmelser som BGB's § 194, stk. 1, sammenholdt med BGB's § 195, hvorefter retten til årlig ferie er underlagt en almindelig forældelsesfrist på tre år, der under de i BGB's § 199, stk. 1, nævnte forudsætninger begynder at løbe ved udgangen af ferieåret, når arbejdsgiveren ikke med passende opfordringer og oplysninger faktisk har sørget for, at arbejdstageren er i stand til at afholde sin ferie?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 299, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 26. februar 2021 — Get Fresh Cosmetics Limited mod Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Sag C-122/21)

(2021/C 182/54)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Get Fresh Cosmetics Limited

Sagsøgt: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 87/357/EØF⁽¹⁾ af 25. juni 1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed, fortolkes således, at bestemmelsen definerer de i denne artikels stk. 1 omhandlede produkter som værende sådanne produkter, som, skønt de ikke er levnedsmidler, har en form, duft, farve, udseende, præsentationsform, mærkning samt volumen eller størrelse, der bevirker, at forbrugere, navnlig børn, kan forveksle dem med levnedsmidler og derfor tage dem i munden, sutte på dem eller nedsvælge dem, som det er påvist ved objektive og dokumenterede data, og således udsætte sig for kvælning, forgiftning, perforering eller blokering af spiserøret?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, påhviler bevisbyrden da medlemsstatens kompetente tilsynsmyndighed?

⁽¹⁾ EFT 1987, L 192, s. 49.

Appel iværksat den 26. februar 2021 af Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-541/18, Changmao Biochemical Engineering mod Kommissionen

(Sag C-123/21 P)

(2021/C 182/55)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (ved dikigoros K. Adamantopoulos og advocaat P. Billiet)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA og Caviro Distillerie Srl

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 16. december 2020 i sag T-541/18 ophæves.
- Appellanten gives medhold i sine påstande i søgsmålet i første instans, og den omtvistede forordning⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører appellanten eller subsidiært i sin helhed i henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen.
- De sagsøgte og intervenienterne tilpligtes at betale appellantens omkostninger i denne appelsag og i sagen for Retten i sag T-541/18, eller
- subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om nogle eller alle appellantens anbringender, som begrundet i status i sagen.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Den appellerede doms præmis 64, 65 og 74 er behæftet med en retlig fejl, idet Retten fastslog, at lovligheden af EU-retsakter, der vedtages i henhold til grundforordningens⁽²⁾ artikel 2, stk. 7, ikke kan efterprøves på baggrund af protokollen om Folkerepublikken Kinas tiltrædelse af WTO («tiltrædelsesprotokollen»). Subsidiært er den appellerede dom behæftet med en retlig fejl, idet Retten ikke anerkendte, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, udgør en undtagelse til artikel 2, stk. 1 og 6, som specifikt kun kan anvendes på import fra Kina til EU i henhold til tiltrædelsesprotokollens bestemmelser i artikel 15a, (ii), og 15d, og så længe disse bestemmelser er i kraft. Kommissionens brug af Argentina som referenceland i appellants sag var fejlagtig både i henhold til EU- og WTO-lovgivningen. Denne tilgang førte til, at Kommissionen konkluderede, at der forelå en meget høj dumpingmargen for appellanten, mens der ikke ville have foreligget nogen, såfremt Kommissionen i stedet havde anvendt bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 1 -6, på appellanten.

Andet appelanbringende: Rettens konstateringer i den appellerede doms præmis 103, 106, 109-112, 114, 116, 117, 120 og 121 er behæftet med en åbenbar fejl ved anvendelsen af lovgivningen, idet Retten fastslog, at Kommissionen ikke tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 1, 2 og 5 samt artikel 11, stk. 2, og 9 eller sin omsorgspligt og princippet om god forvaltningsskik ved ikke i forbindelse med sin bedømmelse af situationen for EU-erhvervsgrænsen for vinsyre at tage hensyn til præstationerne og den erhvervmæssig aktivitet for Distilerie Mazzari, der er den største, mest rentable og mest succesrige EU-producent af vinsyre, samt den omstændighed, at visse EU-vinsyreproducenters uigennemtænkte investeringsbeslutninger påvirkede deres præstationer negativt.

Tredje appelanbringende: Rettens konstateringer i den appellerede doms præmis 138, 139, 145 -147, 150 og 152 er behæftet med åbenbare fejl ved anvendelsen af lovgivningen, idet Retten fastslog, at Kommissionen ikke tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 1, 2 og 5, og artikel 11, stk. 2, eller sin omsorgspligt og princippet om god forvaltningsskik ved ikke at tage hensyn til Hangzhou Biokings aktiviteter, hvilket selskab er den største kinesiske eksportør af vinsyre til EU, eller til indvirkningen af klimaforandringer og forskellene mellem de endelige anvendelsesformål vedrørende syntetisk og naturligt produceret vinsyre ved sin bedømmelse af sandsynligheden for fornyet skade.

Fjerde appelanbringende: Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 171 og 173-177 ved at fastslå, at Kommissionen havde tilbudt offentliggørelse af alle væsentlige faktiske omstændigheder og betragtninger i god tid i forhold til appellanten i denne sag. Såfremt Kommissionen havde opfyldt sine forpligtelser i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, artikel 11, stk. 2, artikel 6, stk. 7, artikel 19, stk. 2 og 4, og artikel 20, stk. 2 og 4 samt artikel 6, stk. 4, og artikel 6, stk. 2, WTO's antidumpingaftale, ville appellanten have fremsat relevante bemærkninger til Kommissionen, og den deraf følgende sårbarhed for Unionen og sandsynlighed for fornyet skade ville have været anderledes og til fordel for appellanten.

Endvidere har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved bedømmelsen i henhold til artikel 296 TEUF af appellants påstande vedrørende (1) manglende retsgrundlag for den omtvistede afgørelses anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, i den appellerede doms præmis 187 (2) situationen for EU-erhvervsgrænsen for vinsyre i den appellerede doms præmis 188, og (3) sandsynligheden for fornyet skade og relevansen af Hangzhou Biokings præstation i den appellerede doms præmis 189. Disse påstande skulle have været behandlet henholdsvis inden for rammerne af appellants første og fjerde anbringende, som blev fremsat i stævningen for Retten.

(¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/921 af 28.6.2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2018, L 164, s. 14).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas
(Litauen) den 26. februar 2021 — Lietuvos notarų rūmai, M.S., S.Š., D.V., V.P., J.P., D.L.-B., D. P. og
R.O.I. mod Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba**

(Sag C-128/21)

(2021/C 182/56)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere i første instans og andre parter i appellen: Lietuvos notarų rūmai, M.S., S.Š., D.V., V.P., J.P., D.L.-B., D.P. og R.O.I.

Sagsøgt i første instans og appellant: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 101, stk. 1, TEUF, fortolkes således, at notarer i Republikken Litauen ved udøvelsen af aktiviteter vedrørende de af Lietuvos notarų rūmai (det litauiske notarkammer) vedtagne præciseringer, som er beskrevet den foreliggende sag, udgør virksomheder som omhandlet i artikel 101 TEUF?
- 2) Skal artikel 101, stk. 1, TEUF, fortolkes således, at de af Lietuvos notarų rūmai (det litauiske notarkammer) vedtagne præciseringer, som er beskrevet i den foreliggende sag, udgør en vedtagelse inden for en sammenslutning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, har disse præciseringer da til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det indre marked som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 4) Skal de præciseringer, som er beskrevet i den foreliggende sag, ved afgørelsen af en eventuel tilsidesættelse af artikel 101, stk. 1, TEUF, vurderes i overensstemmelse med kriterierne i Wouters-dommens præmis 97? ⁽¹⁾
- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, udgør de formål, som sagsøgerne har henvist til, dvs. opnåelse af ensartet notarpraksis, lukning af et hul i lovgivningen, beskyttelse af forbrugernes interesser, sikring af princippet om ligebehandling af forbrugere og proportionalitetsprincippet samt beskyttelse af notarer mod et uberettiget civilretligt ansvar, da lovlige formål, når disse præciseringer vurderes i overensstemmelse med kriterierne i Wouters-dommens præmis 97?
- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende, skal restriktionerne i disse præciseringer da anses for ikke at gå videre end, hvad der er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af de lovlige mål?
- 7) Skal artikel 101 TEUF fortolkes således, at notarer, som var medlemmer af præsidiet, kan anses for at have tilsidesat denne artikel og kan pålægges en bøde med den begrundelse, at de deltog i vedtagelsen af de præciseringer, som er beskrevet i den foreliggende sag, mens de var beskæftigede som notarer?

⁽¹⁾ Dom af 19.2.2002, C-309/99, EU:C:2002:98.

Appel iværksat den 1. marts 2021 af Lukáš Wagenknecht til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. december 2020 i sag T-350/20, Wagenknecht mod Kommissionen

(Sag C-130/21 P)

(2021/C 182/57)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lukáš Wagenknecht (ved advokátka A. Koller)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse i sag T-350/20, Wagenknecht mod Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende om tilsidesættelse af forpligtelsen til upartiskhed på grund af interessekonflikten hos dommer Laitenberger ved Retten, dels fordi dommeren var ansat som generaldirektør for Europa-Kommissionen, dels fordi dommeren i forbindelse med denne stilling i 2018 i korrespondance med appellanten gennem sin talsmand afgav en officiel holdning, hvorefter Europa-Kommissionen bør undgå at undersøge muligvis ulovlig statsstøtte til Agrofert-koncernen. En sådan situation giver det objektive indtryk af en interessekonflikt hos dommer Laitenberger, uanset om der foreligger en konkret tilsidesættelse af en interessekonfliktregel.

Andet anbringende om tilsidesættelse af pligten for dommerne ved Retten at udvise samvittighedsfuldhed som følge af disses manglende evne til at anerkende dette søgsmåls afgørende betydning i forhold til EU's grundlæggende institutionelle funktionsmåde og grundlæggende værdier samt tilpasning af retsforhandlingerne og den deraf følgende kendelse vedrørende disse aspekter.

Tredje anbringende om Rettens Ottende Afdelings tilsidesættelse af pligten til at udvise uafhængighed, fordi den ukritisk tilsluttede sig Kommissionens søgsmålsstrategi, som har til formål at undgå materiel kontrol af dens handlinger som en offentlig institution, og fordi Retten reelt har opgivet domstolskontrol af EU-institutionerne, herunder Kommissionen, i forhold til disse institutioners forpligtelse til at håndhæve forebyggelse af interessekonflikter i forhold til EU-budgettet.

Fjerde anbringende om, at Retten har nægtet appellanten adgang til domstolsprøvelse, idet den ikke tillod, at EU-institutionerne, herunder Kommissionen, pålægges sanktioner ved tilsidesættelse af konkrete bestemmelser i EU-retten og EU-rettens grundlæggende værdier. Hindring af EU-borgere og deres demokratisk valgte repræsentanters mulighed for at anlægge sag mod disse institutioner udgør en nægtelse af adgang til domstolsprøvelse.

Femte anbringende om krænkelse af appellants ret til livet, eftersom Retten ikke har undersøgt appellants dokumenterede påstand om, at hans eksistens trues, fordi han har anlagt sag ved Domstolen vedrørende — omend indirekte — en interessekonflikt hos den tjekiske premierminister, Andrej Babiš.

Sjette anbringende om tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang i henhold til EMRK's artikel 6, stk. 1, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for det første som følge af en manglende vurdering af de fleste af appellants argumenter, som udspringer af, at der såvel kvantitativt som kvalitativt blev set bort fra appellants argumenter, for det andet af anvendelsen af »argumentationsbrud« i forhold til de få af appellants argumenter, der bestod i positive og negative fejlfortolkninger af appellants argumenter, og, for det tredje, en fuldstændig manglende vurdering af appellants argumenter.

Syvende anbringende om tilsidesættelse af demokratiets grundlæggende værdi som følge af, at forhaling fra EU-institutionernes side med hensyn til at løse problemstillingen om en interessekonflikt hos den tjekiske premierminister er til fordel for disse institutionerne, idet det gør det nemmere for Kommissionen og andre medlemsstater mulighed at »fremtvinge et samtykke« fra Den Tjekkiske Republik i Det Europæiske Råd i forbindelse med spørgsmål, der er af interesse for de pågældende medlemsstater og Kommissionen, men ikke af interesse for Den Tjekkiske Republik, hvilket reelt svækker værdien af Den Tjekkiske Republiks stemmer i dens egenskab af medlemsstat i Det Europæiske Råd.

Ottende anbringende om Rettens tilsidesættelse af retsstatsprincippets grundlæggende værdiretsstatsprincippet, da den udtalte, at et medlem af et parlament i en medlemsstat i denne forbindelse ikke har nogen interesse i at spørge Domstolen om, hvorvidt EU's udøvende magt (Kommissionen) har overholdt sine forpligtelser i henhold til den bindende EU-lovgivning, og at en EU-skatteborger ikke har nogen interesse i gennem den pågældendes demokratisk valgte repræsentant — formanden for Den Tjekkiske Republiks faste repræsentation — at anmode Domstolen om at prøve lovligheden af fordelingen af offentlige midler og af spørgsmålet om, hvorvidt EU's udøvende magt (Kommissionen) overholder og håndhæver reglerne om korrekt fordeling af skatteydernes penge.

Niende anbringende om Rettens tilsidesættelse af den grundlæggende værdi af lighed for loven, eftersom Unionen ikke længere vil udgøre en international organisation, der overholder den grundlæggende værdi af lighed for loven, såfremt visse personer og (nationale) institutioner, som hævdet af Kommissionen og bekræftet af Retten, er bundet af finansforordningens artikel 61⁽¹⁾ og artikel 325, stk. 1, TEUF, hvorimod andre personer (kommissærer) og institutioner (Kommissionen) reelt ikke er bundet heraf, idet ingen ville anlægge sag mod dem ved Domstolen i tilfælde af, at sidstnævnte personer og Kommissionen tilsidesætter de nævnte bestemmelser i forbindelse med en undladelse af at handle ved ikke at overholde forpligtelserne i henhold til de pågældende artikler.

Tiende anbringende om tilsidesættelse af retsstatsprincippets grundlæggende værdi, fordi nægtelsen af at handle, som udgør en tilsidesættelse af EU-rettens grundlæggende værdier, ikke kan afhjælpes gennem Kommissionens fortsatte nægtelse af at handle.

Ellevte anbringende om tilsidesættelse af principper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, nemlig princippet om forbuddet mod interessekonflikter hos embedsmænd, herunder medlemmer af regeringen, hvilket også omfatter en effektiv håndhævelse af dette princip, hvilket igen forudsætter, at en person med interesser, som afviger fra en EU-institutions, herunder Kommissionens, interesser, har mulighed for at anlægge et søgsmål vedrørende Kommissionens manglende effektive håndhævelse af forbuddet mod interessekonflikter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 2. marts 2021 — straffesag mod KI

(Sag C-131/21)

(2021/C 182/58)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Part i hovedsagen

KI

Præjudicielt spørgsmål

Er det i strid med bestemmelserne i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 4 i tillægsprotokol nr. 7 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) af 1950 og den relevante praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at foretage strafforfølgning, som delvis vedrører forhold, for hvilke den tiltalte under en administrativ sanktionsprocedure og ved en endelig afgørelse er blevet pålagt en bøde in situ, der, fordi den ikke er blevet betalt, ved en retsafgørelse er blevet forvandlet til en frihedsstraf?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 4. marts 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod GD og WT

(Sag C-135/21)

(2021/C 182/59)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG

Sagsøgt: GD og WT

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Appel iværksat den 26. februar 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-315/19, BT mod Kommissionen

(Sag C-138/21 P)

(2021/C 182/60)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og M. Alver, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: BT, Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, og den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer afgørelse i sagen, og appellanten gives medhold i påstandene for første instans.
- Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale de af Rådet afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet har til støtte for appellen fremsat fire anbringender.

Med det første anbringende, der er blevet fremført principalt, er det blevet gjort gældende, at der er begået retlige fejl ved vurderingen af, om der foreligger forskelsbehandling i forbindelse med tildelingen af efterladtepension i henhold til artikel 18 eller 20 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd mellem på den ene side den længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, hvis ægteskab blev indgået før dennes udtræden af tjenesten, og på den anden side den længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, hvis ægteskab blev indgået efter dennes udtræden af tjenesten. Ifølge Rådet undlod Retten at foretage en vurdering af sammenligheden mellem de omhandlede situationer på grundlag af alle de omstændigheder, som kendetegner dem, herunder deres respektive retlige situationer, i lyset af genstanden for og formålet med den EU-retsakt, der indfører en forskellig behandling, dvs. vedtægten for tjenestemænd i sin helhed. Retten begik således en retlig fejl ved at fastslå, at datoen for indgåelse af ægteskab er det eneste element, der er afgørende for anvendelsen af artikel 18 eller 20 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd, eftersom det, der begrundes forskelsbehandlingen, er den væsentlige faktiske og retlige forskel mellem den retlige situation for en tjenestemand placeret i en af de tjenesteretlige stillinger, der er nævnt i vedtægten artikel 35, og den retlige situation for en tidligere tjenestemand.

Med det andet anbringende, der er fremsat subsidiært, er det blevet gjort gældende, at der er begået retlige fejl med hensyn til omfanget af domstolsprøvelsen af de af EU-lovgiver truffne valg. Retten henviste til, at EU-lovgiver har et »vist« råderum, hvilket »indebærer, at det er nødvendigt at efterprøve, om det er urimeligt, at EU-lovgiver er af den opfattelse, at den indførte ulige behandling kan være hensigtsmæssig og nødvendig for at nå det forfulgte mål«. Unionens retsinstanser har imidlertid anerkendt, at EU-lovgiver inden for rammerne af de beføjelser, den er blevet tildelt, har et vidt skøn på områder, hvor de foranstaltninger, der skal træffes, indebærer valg af både politisk og økonomisk og social karakter, og når EU-lovgiver skal foretage komplekse vurderinger, hvilket er tilfældet for så vidt angår udformningen af en social sikringsordning. Det drejer sig således ikke om at få oplyst, om en foranstaltning på dette område er den eneste eller bedst mulige. Det er nemlig kun, såfremt foranstaltningen er åbenbart uhensigtsmæssig i forhold til det mål, som de kompetente institutioner forfølger, at en sådan foranstaltning vil kunne kendes ulovlig. Da Rettens efterprøvelse gik videre end til en undersøgelse af, om den pågældende foranstaltning er åbenbart uhensigtsmæssig, satte Retten sin egen vurdering i stedet for lovgivers vurdering, og overskred derved grænserne for sin beføjelse til domstolskontrol.

Med det tredje anbringende, der er fremsat subsidiært, er det blevet gjort gældende, at Retten begik retlige fejl ved undersøgelsen af, om forskelsbehandlingen var begrundet. Denne undersøgelse er først og fremmest behæftet med en retlig fejl, som Retten begik i forbindelse fastlæggelsen af omfanget af dens efterprøvelse af lovgivers valg. Retten tilsidesatte endvidere retspraksis, hvorefter det påhviler sagsøgeren at føre bevis for, at en lovbestemmelse er uforenelig med den primære ret, og ikke de institutioner, der er ophavsmænd til en retsakt at bevise, at retsakten er lovlig. Retten begik for det tredje en retlig fejl ved at undersøge, om forskelsbehandlingen var begrundet i lyset af en retspraksis, hvorefter en generel formodning for svig ikke er en tilstrækkelig begrundelse for en foranstaltning, som gør indgreb i formålene med EUF-traktaten med henblik på at fastslå, at artikel 20 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd indfører »en generel og uigendrivelig formodning om svig for så vidt angår ægteskaber, der har varet mindre end fem år«.

Med det fjerde anbringende er det blevet gjort gældende, at der er begået retlige fejl og en tilsidesættelse af begrundelsespligten i forbindelse med Rettens konklusioner vedrørende tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder. For det første lagde Retten i den appellerede doms præmis 61 vægt på den længstlevende ægtefælles alder i stedet for tjenestemandens eller den tidligere tjenestemandens alder, hvorved den tilsidesatte begrundelsespligten. En konstatering af, at der foreligger en særlig ufordelagtig situation for personer af en vis alder eller for en bestemt aldersgruppe kræver endvidere navnlig, at det påvises, at den omhandlede lovgivning stiller en betydelig større andel af personer af en vis alder ufordelagtigt i forhold til personer, der tilhører en anden aldersgruppe, hvilket ikke er påvist i det foreliggende tilfælde. Endelig undlod Retten i tilfælde af, at det antages, at der forelå en indirekte forskelsbehandling på grund af den tidligere tjenestemandens alder på tidspunktet, hvor vedkommende indgik ægteskab, at undersøge, om denne forskelsbehandling imidlertid var i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, og om den opfyldte kriterierne i chartrets artikel 52, stk. 1.

Appel iværksat den 26. februar 2021 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-243/18, VW mod Kommissionen

(Sag C-139/21 P)

(2021/C 182/61)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og M. Alver, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: VW, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, og den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer afgørelse i sagen, og appellanten gives medhold i påstandene for første instans.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale de af Rådet afholdte omkostninger i forbindelse appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet har til støtte for appellen fremsat tre anbringender.

Med det første anbringende, der er blevet fremsat principalt, er det blevet gjort gældende, at der er begået retlige fejl ved vurderingen af, om der foreligger forskelsbehandling i forbindelse med tildelingen af efterladtepension i henhold til artikel 18 eller 20 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd mellem på den ene side den længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, hvis ægteskab blev indgået før dennes udtræden af tjenesten, og på den anden side den længstlevende ægtefælle efter en tidligere tjenestemand, hvis ægteskab blev indgået efter dennes udtræden af tjenesten. Rådet har i denne forbindelse gjort gældende, at Retten undlod at foretage en vurdering af sammenligheden mellem de omhandlede situationer på grundlag af alle de omstændigheder, som kendetegner dem, herunder deres respektive retlige situationer, i lyset af genstanden for og formålet med den EU-retsakt, der indfører en forskellig behandling, dvs. vedtægten for tjenestemænd i sin helhed. Retten begik således en retlig fejl ved at fastslå, at datoen for indgåelse af ægteskab er det eneste element, der er afgørende for anvendelsen af artikel 18 eller 20 i bilag VIII til vedtægten, eftersom det, der begrundet forskelsbehandlingen, er den væsentlige faktiske og retlige forskel mellem den retlige situation for en tjenestemand placeret i en af de tjenesteretlige stillinger, der er nævnt i vedtægten artikel 35, og den retlige situation for en tidligere tjenestemand.

Med det andet anbringende, der er fremsat subsidiært, er det blevet gjort gældende, at der er begået retlige fejl med hensyn til omfanget af domstolsprøvelsen af de af EU-lovgiver truffene valg. Ifølge Rådet henviste Retten til, at EU-lovgiver har et »vist« råderum, hvilket »indebærer, at det er nødvendigt at efterprøve, om det er urimeligt, at EU-lovgiver er af den opfattelse, at den indførte ulige behandling kan være hensigtsmæssig og nødvendig for at nå det forfulgte mål«. Unionens retsinstitutioner har imidlertid anerkendt, at EU-lovgiver inden for rammerne af de beføjelser, den er blevet tildelt, har et vidt skøn på områder, hvor de foranstaltninger, der skal træffes, indebærer valg af både politisk og økonomisk og social karakter, og når EU-lovgiver skal foretage komplekse vurderinger, hvilket er tilfældet for så vidt angår udformningen af en sikringsordning. Det drejer sig således ikke om at få oplyst, om en foranstaltning på dette område er den eneste eller bedst mulige. Det er nemlig kun, såfremt foranstaltningen er åbenbart uhensigtsmæssig i forhold til det mål, som de kompetente institutioner forfølger, at en sådan foranstaltning vil kunne kendes ulovlig. Da Rettens efterprøvelse gik videre end til en undersøgelse af, om den pågældende foranstaltning er åbenbart uhensigtsmæssig, satte Retten sin egen vurdering i stedet for lovgivers vurdering, og overskred derved grænserne for sin beføjelse til domstolskontrol.

Med det tredje anbringende er det blevet gjort gældende, at Retten begik retlige fejl ved undersøgelsen af, om forskelsbehandlingen var begrundet. Denne undersøgelse er først og fremmest behæftet med en retlig fejl, som Retten begik i forbindelse fastlæggelsen af omfanget af dens efterprøvelse af lovgivers valg. Retten tilsidesatte endvidere retspraksis, hvorefter det påhviler sagsøgeren at føre bevis for, at en lovbestemmelse er uforenelig med den primære ret, og ikke de institutioner, der er ophavsmænd til en retsakt, at bevise, at retsakten er lovlig. Retten begik for det tredje en retlig fejl ved at undersøge, om forskelsbehandlingen var begrundet i lyset af en retspraksis, hvorefter en generel formodning for svig ikke er en tilstrækkelig begrundelse for en foranstaltning, som gør indgreb i formålene med EUF-traktaten med henblik på at fastslå, at artikel 20 i bilag VIII til vedtægten indfører »en generel og uigendrivelig formodning om svig for så vidt angår ægteskaber, der har været mindre end fem år«.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 8. marts 2021 —
Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone,
Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre
Médicament, Pranarom France og Puressentiel France mod Ministre de la Transition écologique og
Premier ministre**

(Sag C-147/21)

(2021/C 182/62)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France og Puressentiel France

Sagsøgte: Ministre de la Transition écologique og Premier ministre

Præjudicielt spørgsmål

Er forordning af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾ til hinder for, at en medlemsstat af hensyn til folkesundheden og miljøet vedtager restriktive regler for handelspraksis og annoncering som dem, der er fastsat i miljølovens artikel L. 522-18 og L. 522-5-3? På hvilke betingelser kan en medlemsstat i påkommende tilfælde vedtage sådanne foranstaltninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter EØS-relevant tekst (EUT 2012, L 167, s. 1).

Appel iværksat den 5. marts 2021 af Fakro sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 16. december 2020 i sag T-515/18, Fakro mod Kommissionen

(Sag C-149/21 P)

(2021/C 182/63)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Fakro sp. z o.o. (ved radcy prawni A. Radkowiak-Macuda og Z. Kiedacz)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Republikken Polen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- den appellerede dom afsagt af Retten ophæves delvist, dvs. for så vidt angår domskonklusionens punkt 1.
- Domstolen træffer endelig afgørelse, og Kommissionens afgørelse annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har med sit første anbringende, der kan inddeles i to led, gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 105, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 102 TEUF, idet den fastslog, at

- 1) Kommissionen ikke begik en åbenbar fejl ved at fastslå, at EU-interessen i en fortsat behandling af sagen var lav og ved afslå klagen på grund af lav prioritet. Dette anbringende kan inddeles i fire specifikke dele, hvorved det gøres gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at (i) Kommissionen ikke begik en åbenbar fejl ved at fastslå, at der kun var begrænset sandsynlighed for at godtgøre eksistensen af den påståede overtrædelse, (ii) Kommissionen ikke begik en åbenbar fejl ved at fastslå, at rækkevidden af de nødvendige undersøgelser var uforholdsmæssig i forhold til sandsynligheden for at kunne godtgøre den angivelige overtrædelse, (iii) Kommissionen ikke begik en åbenbar fejl ved ikke at vurdere indvirkningen af den angivelige overtrædelse på det indre markeds funktion, og at (iv) andre betingelser for vurderingen af Unionens interesse end de af Kommissionen vedtagne ikke kan anerkendes.
- 2) To distributionskanaler for tagvinduer (salg i investeringsøjemed og andre salg) udgør ikke ydelser af samme værdi.

Appellanten har inden for rammerne af sit andet anbringende, der kan inddeles i to led, gjort gældende, at Retten tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik (artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)), sammenholdt med princippet om retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, retten til adgang til effektive retsmidler for en domstol (chartrets artikel 47) og med artikel 102 TEUF, som følge af dens fejlagtige fortolkning, hvorved den fastslog, at

- 1) Sagsbehandlingstiden for Kommissionen eller den manglende afgørelse vedrørende realiteten ingen virkning havde på Fakros mulighed for at gøre sine grundlæggende rettigheder gældende

- 2) Der ikke forelå tilsidesættelse af princippet om upartiskhed fra Kommissionens side i sagen, og følgelig blev konstateringen af, at der ikke forelå en interesse for Unionen i det foreliggende tilfælde ikke støttet på diskriminerende betragtninger.

Appellanten har inden for rammerne af det tredje anbringende gjort gældende, at Retten tilsidesatte princippet om den effektive virkning (effet utile) i artikel 102 TEUF, sammenholdt med artikel 17, stk. 1, TEU, med artikel 105 TEU og med princippet om god forvaltningsskik og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, idet den fastslog, at Kommissionen ikke kun havde kompetence til at foretage undersøgelsen, at Kommissionen ikke havde pligt til at foretage en analyse af Fakros situation med hensyn til den faktiske mulighed for at gøre de rettigheder gældende, der er genstand for klagen for Kommissionen, mens Fakro for at gøre sine rettigheder gældende var tvunget til at indlede sager ved de nationale konkurrencemyndigheder samtidigt med sagen for Kommissionen og ved at tage retslige skridt i de medlemsstater, hvori de angivelige overtrædelser blev begået.

Appellanten har inden for rammerne af det fjerde anbringende gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 296 TEUF som følge af dens fejlagtige fortolkning og konstateringen af, at Kommissionen ikke tilsidesatte begrundelsespligten vedrørende »fighting brands« (kampmærker) og investeringsrabatter.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. februar 2021 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd og IRISL Europe GmbH mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-506/19) ⁽¹⁾

(2021/C 182/64)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 23.9.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Syvende Afdeling den 26. februar 2021 — Bank of China Limited mod Ministre de l'Action et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Montreuil — Frankrig)

(Sag C-737/19) ⁽¹⁾

(2021/C 182/65)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 413 af 9.12.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. februar 2021 — PR og BV mod Germanwings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-558/20) ⁽¹⁾

(2021/C 182/66)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. februar 2021 — Germanwings GmbH mod KV
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-8/21) ⁽¹⁾

(2021/C 182/67)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

RET TEN

Rettens dom af 17. marts 2021 — FMC mod Kommissionen

(Sag T-719/17) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet flupyrsulfuron-methyl – ikke fornyelse af optagelse i bilag til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 – procedure for vurderingen – forslag til klassificering af et aktivstof – forsigtighedsprincippet – ret til forsvar – retssikkerhed – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – princippet om forbud mod forskelsbehandling – princippet om god forvaltningsskik – berettiget forventning)

(2021/C 182/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FMC Corporation (Philadelphia, Pennsylvania, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Waelbroeck, I. Antypas og A. Accarain)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved X. Lewis, G. Koleva og I. Naglis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1496 af 23. august 2017 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet DPX KE 459 (flupyrsulfuron-methyl), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2017, L 218, s. 7).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) FMC Corporation bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med udskiftningssagen og sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 17. marts 2021 — EJ mod EIB

(Sag T-585/19) ⁽¹⁾

(Personalesag – ansatte ved EIB – løn – transportudgifter – dobbelt børnetilskud – barn, der lider af en alvorlig sygdom – begrænsning med tilbagevirkende kraft af godtgørelsen af disse udgifter og dette dobbelte tilskud – rimelig frist – omsorgspligt – annullations- og erstatningssøgsmål)

(2021/C 182/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: EJ (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (ved J. Klein, M. Loizou og T. Gilliams, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne J. Currall og B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statutten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af afgørelsen af 16. februar 2018 om at begrænse godtgørelsen med tilbagevirkende kraft af de løbende transportudgifter, som sagsøgeren har afholdt som følge af sit barns alvorlige sygdom, til 18 måneder, og af afgørelsen af 23. marts 2018 om at begrænse tildelingen med tilbagevirkende kraft af dobbelt børnetilskud til 5 år, dels om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbank frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 363 af 28.10.2019.

Retten kendelse af 10. marts 2021 — Productos Jamaica mod EUIPO — Alada 1850 (flordeJamaica)

(Sag T-739/19) (¹)

(EU-varemærker – ugyldighedssag – uforment at træffe afgørelse)

(2021/C 182/70)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Productos Jamaica, SL (Algezares, Spanien) (ved advokat I. Temiño Cenicerros)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J.F. Crespo Carrillo og S. Palmero Cabezas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Alada 1850, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat P. González Bueno Catalán de Ocón)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. juli 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1431/2018-1 og R 1440/2018-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Alada 1850 og Productos Jamaica.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Productos Jamaica, SL og Alada 1850, SL bærer hver deres omkostninger og betaler hver halvdelen af de omkostninger, som Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) har afholdt.

(¹) EUT C 432 af 23.12.2019.

Rettenns kendelse af 12. marts 2021 — PNB Banka mod ECB(Sag T-50/20) ⁽¹⁾

(Økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter – insolvensbehandling – ECB's afslag på at imødekomme en anmodning fra bestyrelsen for et kreditinstitut om at pålægge kurator for nævnte institut at give den advokat, som er befuldmægtiget af sagsøgerens bestyrelse, adgang til dette instituts lokaler, oplysninger, personale og ressourcer – kompetencen hos udstederen af retsakten – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2021/C 182/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PNB Banka AS (Riga, Letland) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved C. Hernández Saseta, F. Bonnard og V. Hümpfner, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's afgørelse af 19. november 2019 om afslag på at pålægge kurator for sagsøgeren at give den advokat, som er befuldmægtiget af sagsøgerens bestyrelse, adgang til dens lokaler, oplysninger, den er i besiddelse af, personale og ressourcer.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Republikken Letlands anmodning om intervention.
- 3) PNB Banka AS bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Centralbank (ECB) afholdte omkostninger, med undtagelse af omkostningerne forbundet med anmodningen om intervention.
- 4) PNB Banka, ECB og Republikken Letland bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 6.4.2020.

Rettenns kendelse af 17. marts 2021 — 3M Belgium mod ECHA(Sag T-160/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – REACH – identifikation af perfluorbutansulfonsyre (PFBS) og salte deraf som et særligt problematisk stof – optagelse på listen over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – søgsmålsfrist – artikel 59, stk. 10, i forordning nr. 1907/2006 – procesreglementets artikel 59 – afvisning)

(2021/C 182/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 3M Belgium (Diegem, Belgien) (ved advokaterne J.-P. Montfort og T. Delille)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, W. Broere og T. Zbihlej, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECHA's afgørelse ECHA/01/2020 af 16. januar 2020 om optagelse af perfluorbutansulfonsyre og salte deraf på listen over stoffer, der er identificeret med henblik på senere at blive optaget i bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om den af European Chemical Industry Council (CEFIC) fremsatte anmodning om intervention.
- 3) 3M Belgium bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), med undtagelse af omkostningerne forbundet med anmodningen om intervention.
- 4) 3M Belgium, ECHA og CEFIC bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens kendelse af 11. marts 2021 — Techniplan mod Kommissionen

(Sag T-426/20) ⁽¹⁾

(Annullations- og erstatningssøgsmål – EUF – procesreglementets artikel 76, litra d) – tilsidesættelse af formkrav – afvisning)

(2021/C 182/73)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Techniplan Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne R. Giuffrida og A. Bonavita)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og J. Estrada de Solà, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om, som det fremgår, annullation af Kommissionens skrivelse af 28. maj 2020 og den debetnota, som er vedlagt denne skrivelse, dels en påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Techniplan Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. marts 2021 — Indofil Industries (Nederlandene) mod Kommissionen

(Sag T-742/20 R)

(Særlige rettergangsformer – plantebeskyttelsesmidler – forordning (EU) nr. 1107/2009 – gennemførelsesforordning (EU) 2020/2087 – ikke-fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet mancozeb – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2021/C 182/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Indofil Industries (Nederlandene) BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu og P. Sellar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, I. Naglis og G. Koleva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning 2020/2087 af 14. december 2020 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet mancozeb, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2020, L 423, s. 50).

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens vicepræsident den 12. marts 2021 — Ciano Trading & Services CT & S m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-45/21 R)

(Særlige rettergangsformer – offentlige kontrakter – begæring om foreløbige forholdsregler – afvisning – ingen uopsættelighed)

(2021/C 182/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ciano Trading & Services CT & S SpA (Fiumicino, Italien), Silvia Brizio (Venaria Reale, Italien), Laurence André (Grivegnée, Belgien), Lidia Pacitti (Neder-over-Heembeek, Belgien) (ved advokaterne D. Gillet og S. Van Besien)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Van Noyen og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF i det væsentlige bl.a. med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 20. november 2020 om annullation af udbud OIB/2019/CPN/0039 om indgåelse af en kontrakt om forvaltning/drift af tjenesteydelseskoncession vedrørende bæredygtige storkøkkentjenester, herunder bankettjenester, drikkevarer til møder og måltider til børn.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 30. november 2020 — OQ mod Kommissionen

(Sag T-713/20)

(2021/C 182/76)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøger: OQ (ved advokat R. Štaba)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors afgørelse af 3. september 2020, der er truffet i forbindelse med udvælgelsesprøve EPSO/AD/378/20 (AD7) — kroatisksprogede (HR) juristlingvister (AD7), område: juristlingvist ved Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Unions Tidende C 72 A af 5. marts 2020, annulleres i henhold til artikel 263 TEUF.
- Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors afgørelse af 12. oktober 2020, der er truffet i forbindelse med udvælgelsesprøve EPSO/AD/378/20 (AD7) — kroatisksprogede (HR) juristlingvister (AD7), område: juristlingvist ved Den Europæiske Unions Domstol, Den Europæiske Unions Tidende C 72 A af 5. marts 2020, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om en overskridelse af beføjelser fra sagsøgtens side

Den 12. oktober 2020 traf EPSO en afgørelse, hvorved EPSO afslog sagsøgerens klage over afgørelsen af 3. september 2020 om at udelukke sagsøgeren fra næste fase af udvælgelsesprøven bl.a. med den begrundelse, at denne hverken har en kroatisk juridisk kandidatgrad eller kendskab til kroatisk ret, og at afgørelsen af 13. marts 2013, hvorved det anerkendes, at denne er indehaver af en sådan kandidatgrad i Republikken Kroatien, ikke indeholder nogen sammenligning af studieplanerne. Med denne vurdering har EPSO foretaget sin egen bedømmelse til trods for, at ingen bestemmelse i EU-retten tillægger EPSO beføjelser i denne henseende, og EPSO har dermed tilsidesat princippet om kompetencefordelingen i Den Europæiske Union og overskredet sine beføjelser, eftersom det er ubestridt, at bedømmelsen af udenlandske eksamensbeviser skal foretages udelukkende af den nationale myndighed, der ved lov er bemyndiget hertil, hvilket i det foreliggende tilfælde er Agencija za znanost i visoko obrazovanje (agenturet for videnskab og videregående uddannelser) i henhold til Zakon o priznavanju inozemnih kvalifikacija (lov om anerkendelse af udenlandske uddannelsesbeviser), Pravilnik o vrednovanju inozemnih visokoškolskih kvalifikacija (regelsættet om bedømmelse af udenlandske eksamensbeviser fra højere læreanstalter) og Kriteriji za vrednovanje u postupku stručnog priznavanja (de bedømmelseskriterier, der finder anvendelse inden for rammerne af proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer). Et grundlæggende princip, nemlig subsidiaritetsprincippet, er herved blevet tilsidesat.

2. Andet anbringende om en åbenbar fejl ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder

EPSO har handlet vilkårligt og skønsmæssigt, idet EPSO hverken har taget hensyn til Republikken Kroatiens lovgivning, praksis fra Ustavni Sud Republike Hrvatske (Republikken Kroatiens forfatningsdomstol), afgørelsen af 13. marts 2013 fra agenturet for videnskab og videregående uddannelser, hvorved sagsøgerens udenlandske eksamensvis er blevet anerkendt, eller til den omstændighed, at sagsøgeren var opført på den kroatiske advokatsammenslutnings liste over advokatfuldmægtige i henhold til Zakon o odvjetništvu (lov om advokaterhvervet) vel vidende, at sagsøgerens udenlandske eksamensbevis i forbindelse med opførelsen på denne liste var blevet anset for at være sidestillet med det kroatiske eksamensbevis, der kræves for at kunne udøve en advokatfuldmægtigs opgaver. Sagsøgeren har arbejdet som advokatfuldmægtig, og — i modsætning til det af sagsøgte hævdede — følger det klart deraf, at sagsøgeren har kendskab til det kroatiske retssystem og til kroatisk ret, og at denne har tilstrækkelig faglig viden og erfaring til at kunne bestride den stilling, som udvælgelsesprøven vedrører (sagsøgeren har i mellemtiden ligeledes bestået advokateksamen). EPSO tog heller ikke hensyn til den omstændighed, at sagsøgeren har tre års erfaring som oversætter.

Sag anlagt den 16. februar 2021 — Sánchez-Gavito León mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-100/21)

(2021/C 182/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maria del Carmen Sánchez-Gavito León (Reston, Virginia, De Forenede Stater) (ved advokat M. Veissiere)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den af de sagsøgte udviste passivitet er ulovlig.
- Den Europæiske Union, repræsenteret ved de sagsøgte, tilpligtes som medlem af Den Internationale Rådgivende Bomuldskomité (ICAC) at træffe foranstaltninger over for ICAC's direktør på grund af forseelser.
- Det anordnes, at EU's finansielle bidrag til ICAC øjeblikkeligt suspenderes, så længe ICAC ikke overholder de ved EU-traktaterne beskyttede menneskerettigheder.
- EU, repræsenteret ved Kommissionen og Rådet, tilpligtes at betale sagsøgeren 300 000,00 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade.
- EU, repræsenteret ved Kommissionen og Rådet, tilpligtes at betale sagsøgeren 103 542,92 USD (til den aktuelle valutakurs i EUR) i erstatning for tab af beskæftigelse og muligheder samt den skade, der er blevet forvoldt hendes karriere, svarende til halvandet års løn på grundlag af hendes seneste lønseddel fra ICAC (69 055,28 USD).
- EU, repræsenteret ved Kommissionen og Rådet, tilpligtes at betale sagsøgeren 19 368,13 USD (til den aktuelle valutakurs i EUR) i erstatning med tillæg af renter i henhold til den lovbestemte rentesats p.a. (fra juni 2019).
- EU tilpligtes at betale sagsømkostningerne, som omfatter, men ikke er begrænset til, udgifter til juridisk bistand i henhold til fakturaer for advokatomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om den omstændighed, at Kommissionen og Rådet undlod at træffe foranstaltninger, og at de som følge af denne passivitet har forvoldt sagsøgeren, som blev frataget adgang til domstolsprøvelse, væsentlig ikke-økonomisk og økonomisk skade og tilsidesat hendes ret til værdighed og et sikkert arbejdsmiljø.
2. Andet anbringende om, at de sagsøgte har pligt til at handle i overensstemmelse med EU-traktaterne, navnlig artikel 207 TEUF, der lå til grund for Den Europæiske Unions tiltrædelse af ICAC, og i henhold til hvilken den fælles handelspolitik føres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil. Kommissionen er underlagt en forpligtelse i henhold til artikel 314 TEUF og 317 TEUF og skal handle i overensstemmelse med de interesser, værdier og principper, der følger af artikel 3 TEU og chartret.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen og Rådet som følge af deres passivitet tilsidesatte sagsøgerens grundlæggende rettigheder, såsom retten til adgang til domstolsprøvelse og retten til et sikkert arbejdsmiljø.

Sag anlagt den 18. februar 2021 — Bastion Holding m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-102/21)

(2021/C 182/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bastion Holding BV (Amsterdam, Nederlandene) og 35 andre sagsøgere (ved advokaterne B. Braeken og X.Y.G. Versteeg)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres den anfægtede afgørelse C(2020) 8286 final af 20. november 2020 vedrørende ændring af ordning SA.57712 — COVID-19: ordning om direkte støtte til faste omkostninger for små og mellemstore virksomheder, der er berørt af covid-19-udbruddet (SA.59535 (2020/N)), både for så vidt som den vedrører (a) sondringen mellem PMO'er og andre virksomheder og (b) maksimumsbeløbet på 90 000 EUR.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt som den enten vedrører (a) sondringen mellem PMO'er og andre virksomheder eller (b) maksimumsbeløbet på 90 000 EUR.
- Mere subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har undladt at indlede en formel undersøgelsesprocedure, idet den urigtigt har fastslået, at den anfægtede statsstøtteforanstaltning ikke giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med det indre marked.
  2. Andet anbringende om, at Kommissionen har begået proceduremæssige fejl, idet den anfægtede afgørelse indeholder en utilstrækkelig begrundelse.
-

Sag anlagt den 1. marts 2021 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten**(Sag T-129/21)**

(2021/C 182/79)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)*Sagsøgt:* Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)**Sagsøgerens påstande**

- EU-udenrigstjenestens afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning til stillingen som chef for EU's delegation i Canada, meddelt ved en skrivelse af 6. juli 2020 underskrevet af HR-direktøren, annulleres.
- EU-udenrigstjenestens afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning til stillingen som MENA-direktør, meddelt ved en skrivelse af 17. april 2020 underskrevet af HR-direktøren, annulleres.
- EU-udenrigstjenestens afgørelse om afslag på klage R/353/20 annulleres.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at afslaget på sagsøgerens ansøgning som national diplomat er ulovligt, og om en ulovlighedsindsigelse vedrørende de i stævningen omhandlede stillingsopslag, nemlig opslaget vedrørende stillingen som direktør for området Mellemøsten og Nordafrika (MENA) (stillingsopslag 2020/48) og opslaget vedrørende stillingen som chef for delegationen i Canada (stillingsopslag 2020/134).
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn vedrørende udvælgelseskriteriet for mindst to års erfaring fra en stilling på mellemliderniveau eller tilsvarende.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling, retssikkerhedsprincippet, princippet om forudsigelighed, for så vidt som bedømmelsen af erhvervs erfaring er foretaget strengt hvad angår sagsøgeren i modsætning til den fleksibilitet, som er udvist over for de andre ansøgere, i strid med artikel 27 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
4. Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt skøn vedrørende sagsøgerens lønklasse og om tilsidesættelse af princippet om, at ingen kan støtte ret på egne fejl.
5. Femte anbringende om et åbenbart urigtigt skøn vedrørende den type funktioner, som sagsøgeren har varetaget.

Sag anlagt den 1. marts 2021 — QK mod ECB**(Sag T-133/21)**

(2021/C 182/80)

Processprog: lettisk

Parter*Sagsøger:* QK (ved advokat A. Bērziņš)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling og der træffes afgørelse herom.
- ECB tilpligtes at betale det tab, som sagsøgeren har lidt, svarende til 15 583 195 EUR.
- ECB tilpligtes at betale alle sagsøgerens omkostninger.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål på grundlag af artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 3, TEUF har sagsøgeren påberåbt sig et enkelt anbringende. Med sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at ECB, idet den vedtog den angiveligt ugrundede afgørelse om inddragelse af den tilladelse, som var meddelt Trasta Komerbanka (⁽¹⁾), der delvis ejes af sagsøgeren, er ansvarlig for det værditab, der er lidt i forbindelse med aktier, som sagsøgeren besidder i denne bank.

(¹) ECB's afgørelse ECB/SSM/2016 — 529900WIPOINFDAWTJ81/1 WOANCA-2016-0005 af 3.3.2016 om inddragelse af den tilladelse, som var meddelt Trasta Komerbanka, erstattet af ECB's afgørelse ECB/SSM/2016–529900WIPOINFDAWTJ81/2 af 11.7. 2016, som er genstand for et annullationssøgsmål for Retten i sag T-698/16, Trasta Komerbanka m.fl. mod ECB, der stadig verserer (EUT 2016, C 441, s. 29, berigtiget i EUT 2017, C 6, s. 57).

Sag anlagt den 5. marts 2021 — Apologistics mod EUIPO — Markus Kerchhoff (apo-discounter.de)**(Sag T-140/21)**

(2021/C 182/81)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Tyskland) (ved advokat H. Hug)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Markus Kerchhoff (Bergisch Gladbach, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Apologistics GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket apo-discounter.de i rød og gul –registreringsansøgning nr. 9 435 496

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. december 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1439/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som EU-varemærke apo-discounter.de (nr. 9 435 496) herved blev erklæret ugyldigt for følgende tjenesteydelser:

klasse 35 — engros- og detailhandel med materialistvarer, kemiske præparater, varer til husholdningsbrug og varer inden for sundhedssektoren.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. marts 2021 — Shakutin mod Rådet**(Sag T-141/21)**

(2021/C 182/82)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Aleksandr Vasilevich Shakutin (Minsk, Belarus) (ved advokat B. Evtimov)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/2129 af 17. december 2020 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland, Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/2130 af 17. december 2020 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/339 af 25. februar 2021 om gennemførelse af artikel 8a i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus og Rådets afgørelse (FUSP) 2021/353 af 25. februar 2021 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke gav en tilstrækkelig begrundelse for det grundlag, som Rådet anvendte med henblik på at udpege sagsøgeren, navnlig for så vidt angår nogen påstået involvering i undertrykkelse af civilsamfundet og den demokratiske opposition som omhandlet i artikel 4, litra a), i Rådets afgørelse 2012/642/FUSP.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke gav en faktisk begrundelse og anlagde en række åbenbart urigtige skøn, da det fandt, at sagsøgeren drager fordel af eller støtter Lukasjenkoregimet.

Sag anlagt den 15. marts 2021 — Vetpharma Animal Health mod EUIPO — Deltavit (DELTATIC)**(Sag T-146/21)**

(2021/C 182/83)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Vetpharma Animal Health, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat M. Escudero Pérez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Deltavit SAS (Janzé, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Vetpharma Animal Health, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket DELTATIC — registreringsansøgning nr. 17 806 24

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. december 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 776/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, sammenholdt med artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. marts 2021 — UGA Nutraceuticals mod EUIPO — Vitae Health Innovation (VITADHA)**(Sag T-149/21)**

(2021/C 182/84)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: UGA Nutraceuticals Srl (Gubbio, Italien) (ved advokaterne M. Riva, J. Graffer og A. Ottolini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vitae Health Innovation SL (Montmeló, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: UGA Nutraceuticals Srl

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket VITADHA — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 352 764

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. januar 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2719/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet det fastslås, at der ikke er lighed mellem tegnene, og at den ansøgning, der er rejst indsigelse i mod, tillades fremmet til registrering.
- Modparterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. marts 2021 — Hangzhou Dingsheng Industrial Group m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-150/21)**

(2021/C 182/85)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd (Hangzhou, Kina), Dingheng New Materials Co., Ltd (Rayong, Thailand) og Thai Ding Li New Materials Co., Ltd (Rayong) (ved advokaterne G. Coppo og G. Pregno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/2162 af 18. december 2020 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2015/2384 og gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 over for importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, ved at importere visse typer folie af aluminium afsendt fra Thailand, uanset om varen er angivet med oprindelse i Thailand eller ej, og om at gøre denne import til genstand for registrering annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat et enkelt anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at indlede undersøgelsen uden tilstrækkelige beviser som omhandlet i antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 3.

Sag anlagt den 19. marts 2021 — Union Syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM mod Kommissionen**(Sag T-152/21)**

(2021/C 182/86)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Union Syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM (Nîmes, Frankrig) (ved advokat O. Coudray)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Union (Europa-Kommissionen) tilpligtes at betale sagsøger en erstatning på 10 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, som denne har lidt, tilskrevet renter efter den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint.
- Den Europæiske Union (Europa-Kommissionen) tilpligtes at betale 6 600 EUR til dækning af samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for erstatningssøgsmålet har sagsøgeren foreholdt Kommissionen, at den i mere end halvandet år ikke har svaret på den klage, som sagsøgeren har indgivet mod Den Franske Republik vedrørende tilsidesættelse af EU-retten. Sagsøgeren har ligeledes kritiseret Kommissionen for ikke hurtigt at have orienteret sagsøgeren om status for den behandling, som er blevet foretaget, og for ikke at have taget stilling til klagen inden for rimelig tid. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen derfor udvist en ulovlig adfærd, som kan pådrage Unionen ansvar.

Sag anlagt den 23. marts 2021 — Völkl mod EUIPO — Marker Dalbello Völkl (International) (Völkl)

(Sag T-155/21)

(2021/C 182/87)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Tyskland) (ved advokaterne C. Raßmann, M. Suether og F. Adinolfi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH (Baar, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Völkl — EU-varemærke nr. 4 467 569

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 568/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Marker Dalbello Völkl (International) GmbH, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
-

Sag anlagt den 23. marts 2021 — Völkl mod EUIPO — Marker Dalbello Völkl (International) (Marker Völkl)

(Sag T-156/21)

(2021/C 182/88)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Tyskland) (ved advokaterne C. Raßmann, M. Suether og F. Adinolfi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH (Baar, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Marker Dalbello Völkl (International) GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket Marker Völkl — International registrering nr. W00891106, hvor Den Europæiske Union er designeret

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. januar 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 55/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO og den anden part, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. marts 2021 — Bustos mod EUIPO — Bicicletas Monty (motwi)**(Sag T-159/21)**

(2021/C 182/89)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Dante Ricardo Bustos (Wenling, Kina) (ved advokat A. Lorente Berges)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Bicicletas Monty, SA (Sant Feliú de Llobregat, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Dante Ricardo Bustos*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket motwi — registreringsansøgning nr. 17 802 158*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 21. januar 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 289/2020-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at EU-varemærke nr. 17 802 158 motwi fremmes til registrering for de ansøgte varer i klasse 12 i Niceklassifikationen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 16. marts 2021 — Yavorskaya mod Rådet m.fl.**(Sag T-405/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 182/90)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens kendelse af 11. marts 2021 — UPL Europe et Indofil Industries (Netherlands) mod EFSA**(Sag T-162/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 182/91)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-87/21***(Den Europæiske Unions Tidende C 110 af 29. marts 2021)**(2021/C 182/92)*

Side 37, i sag T-87/21, Condor Flugdienst mod Kommissionen, skal teksten erstattes af følgende tekst:

»Sag anlagt den 12. februar 2021 — Condor Flugdienst mod Kommissionen**(Sag T-87/21)***Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Condor Flugdienst GmbH (Kelsterbach, Tyskland) (ved advokaterne A. Israel, J. Lang og M. Negro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 25. juni 2020 i statsstøttesag SA. 57153 (2020/N) — Tyskland — COVID-19: Aid to Lufthansa ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin pligt til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, i TEUF.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslog, at støtten til Lufthansa er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt.«

⁽¹⁾ EUT C 397 af 20.11.2020, s. 2.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA